

tmmob bülteni

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ HABER BÜLTENİ

Mart -Nisan 2001/Sayı 13

TMMOB 36. Dönem Yönetim Kurulu Eylül 2000 - Mart 2001 Dönemi ÇALIŞMA RAPORU

SUNUŞ

TMMOB 36. Dönem 1. Danışma Kurulu 17 Eylül 2000 tarihinde toplanmıştır.

Yönetim Kurulumuzun Çalışma Programını keskinleştirdiği, profesyonel kadrolarını oluşturduğu bu dönem de ülkemizde ve Birliğimizde yoğun bir gündem yaşanmıştır.

ÇALIŞMALAR

Yönetim Kurulumuzun bu 6 aylık Dönemde yaptığı çalışmalar özetle sunulmuştur.

1. Mühendisler ve Mimarların Özlük Hakları Konusundaki Çalışmaları

• Kamu Çalışanı Mühendis ve Mimarların Özlük Hakları ile ilgili olarak İl Koordinasyon Kurulları tarafından organize edilen çok sayıda işyeri toplantısı yapıldı. Bir önceki Danışma Kurulu'ndan bu yana, Ankara'da 29 Eylül 2000'de Karayolları 4. Bölge Müdürlüğü'nde, 8 Ekim 2000'de Yapı İşleri Genel Müdürlüğü'nde, 19 Ekim 2000'de Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nde üye toplantıları yapıldı.

• 16 Kasım 2000'de Odalarımıza ve İKK'larımıza, kamu çalışanı meslektaşlarımızın ücret sorunlarına ilişkin faks eyleminde bulunmalarını sağlamak üzere Mühendis ve Mimar Milletvekilleri ile TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nun telefon ve faks

listeleri gönderildi ve eyleme etkin katılım istendi.

• 17 Kasım 2000'de Odalarımıza ve İKK'larımıza TMMOB'nin kamu çalışanı meslektaşlarımızın özlük haklarının iyileştirilmesine yönelik eylem takvimi gönderildi. 20 Kasım-1 Aralık tarihleri arasında sürekli faks eylemi, 23 Kasım 2000'de işyerlerinin afişlenmesi, 24 Kasım 2000'de tüm Türkiye'de sembolik sokak afişlemesi, 28 Kasım 2000'de tüm Türkiye'de kitlesel basın açıklamaları, 1 Aralık 2000'de Emek Platformu Bileşenleriyle birlikte üretimden gelen gücümüzün kullanılması eylemleri gerçekleştirildi.

• 17 Kasım 2000 tarihinde Odalarımıza ve İKK'larımıza, Çanakkale Milletvekili Nevfel Şahin'in kamu çalışanı meslektaşlarımızın özlük haklarının iyileştirilmesine yönelik bir yasa teklifini 21 Kasım'da gündeme getireceği bildirilerek, faks eylemiyle desteklemeleri istendi. TMMOB, Mühendis ve Mimar Milletvekilleri ile TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu üyelerine birer yazı yazarak, sözkonusu yasa teklifine destek istedi.

• 20 Kasım 2000'de TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Kaya Güvenç ve Yönetim Kurulu Üyeleri TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanı ile görüşerek, kamu çalışanı meslektaşlarımızın özlük haklarının iyileştirilmesinin gereğini anlattılar ve bu yönde çaba gösterilmesini talep ettiler. Bu konuda bir basın metni hazırlanarak, konu basına ve kamuoyuna da duyuruldu. Basın metni Odalarımıza ve İKK'larımıza iletildi.

- 28 Kasım 2000'de Çanakkale Milletvekili Nevfel Şahin'in hazırladığı yasa teklifinin doğrudan meclis genel kurulu gündemine alınması kabul edildi. 29 Kasım 2000'de İzmir Milletvekili Işıl Saygın ve Zonguldak Milletvekili Hasan Gemici, TBMM Genel Kurulu'nda kamu çalışanı mühendis ve mimarların özlük haklarının iyileştirilmesinin gereğini anlatan konuşmalar yaptılar.

- 19 Mart 2001'de Kamu Çalışanlarının özlük haklarının iyileştirilmesi konusundaki yetki yasasının süresi dolmadan hemen önce Ankara İKK tarafından işyerlerinde imza toplanarak, ilgili Bakanlara, mühendis ve mimar milletvekillerine ve siyasi partilerin Meclis Grup Başkan Vekillerine yönelik bir faks eylemi düzenlendi ve gerçekleştirildi.

2. Emek Platformu Çalışmaları

- Emek Platformu Eylül, Ekim, Kasım ve Aralık aylarında yapılan tüm teknik komite toplantılarına TMMOB temsilcileri katılımı sağlandı.

- 1 Aralık 2000 tarihinde, Ankara'da yapılan mitinge katılım için işyeri toplantıları gerçekleştirildi. TMMOB pankartıyla 1 Aralık 2001 günü Kızılay'da kitlesel katılım sağlandı.

- Şubat ayının ortasında yapılan Başkanlar Kurulu Toplantısı sonrası Emek Platformu Dönem Sözcülüğünü TMMOB yürütmeye başladı. Şubat 2001'den itibaren yapılan Teknik Komite toplantıları 15.2.2001, 1.3.2001, 12.3.2001, 25-26-27.3.2001, 28.3.2001 ve 2.4.2001 tarihlerinde TMMOB'de TMMOB Genel Sekreterinin ve Yönetim Kurulu üyelerinin katılımıyla yapıldı.

- 13 Mart 2001 tarihinde yapılan Başkanlar Kurulu Toplantısı sonrası Emek Platformu eylemliliği TMMOB'de açıklandı. Bu arada Oda yöneticileri ve İKK Sekreterleri ile Emek Platformu çalışmaları hakkında toplantılar gerçekleştirildi.

- 17 Mart 2001 Cumartesi günü tüm Türkiye'de İKK sekreterleri aracılığıyla Emek Platformu bileşenleriyle birlikte kitlesel basın açıklamaları gerçekleştirildi.

- 24-25 Mart 2001 tarihlerinde bilim insanları, örgüt yöneticileri ve üyelerinin katılımıyla Emek Politikaları Sempozyumu gerçekleştirildi. Sempozyumda bilim insanlarının sunduğu tebliğlerin yanı sıra, Emek Platformu'nu oluşturan örgütlerin raporları sunuldu. TMMOB taslak raporu oluşturulan komisyon tarafından hazırlanarak sempozyumda açıklandı.

- 28 Mart 2001 tarihinde Emek Platformu Programı TMMOB'de yapılan bir basın toplantısı ile Birlik Başkanımız tarafından kamuoyuna iletildi.

- 31 Mart 2001 tarihinde tüm ülkede İKK Sekreterleri aracılığıyla örgüt bileşenleri ve yüzbinlerce emekçinin katılımıyla kitlesel basın açıklamaları yapılarak Emek Platformu Programı bir bildiri olarak halka dağıtıldı.

3. TMMOB'nin F-Tipi Cezaevleri İle İlgili Çalışmaları

- Konunun kamuoyu gündemine gelmesi ile birlikte başlamıştır. 36. Genel Kurul'da da dile getirilen sorun, Yönetim Kurulu'nun Cumhurbaşkanı'na sunduğu mektupta: "...son günlerde gündemde bulunan hücre tipi cezaevlerinin yapılmasının, mühendisleri ve mimarları hem meslek onurları hem de insan hakları açısından rahatsız ettiği.." belirtilmiş, açık grevlerinin ve ölüm oruçlarının başlamasıyla birlikte konuya duyarlı kuruluşlarla ortak bir sürü etkinliğe katılım söz konusu olmuş, Birliğimiz, hem İstanbul'da hem de Ankara'daki F tipi cezaevleri ziyaretleri sonrasında görüşlerini kamuoyuna açıklamıştır.

- Ölüm oruçlarının sona erdirilmesi amacıyla başlayan ve Aralık 2000 başlarında yoğunlaşan görüşmeler sırasında, ölüm oruçlarının sona erdirilmesi aşamasında da Birliğimize bir görev düştü. Adalet Bakanı ile yapılan bu görüşmelerin bir sonucu olarak, 9 Aralık'ta Bakan bir açıklama yaparak şu konulara değindi:

"F tipi cezaevlerine gösterilen toplumsal duyarlılık ve infaz kurumlarına yöneltilen eleştiriler, çağdaş evrensel standartlara uygun olarak yeniden değerlendirilecektir. Bu değerlendirme yalnız Bakanlığımızca değil, ilgili kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, Türkiye Barolar Birliği, Türk Tabipler Birliği, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin katılımı sağlanarak yapılacaktır. Bu değerlendirmeye, F tipi cezaevlerinin mimari özellikleri de dahildir. F tipi konusunda toplumsal uzlaşma sağlamak istiyoruz. F tipi, bu mutabakat çerçevesinde gözden geçirilecek ve gerekli düzenlemeler yapılacaktır."

- Bu açıklamayı izleyen gün, Bayrampaşa'da bulunan TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyesi Mehmet Bekaroğlu ile TTB 2. Başkanı Metin Bakkalca: "Ölüm orucundakiler bu tutumu güvence altına alacak somut bir formülün oluşturulmasını önermektedir. Bu sebeple F tipi cezaevlerinde makul sayıda insanın birlikte yaşayabileceği mimari ve hukuki yapılanmayı da içeren bir tartışmanın ilgili kurumlarla başlatılması önem arz etmektedir." açıklamasını yaptılar.

Bu arada, duvara yazı yazan bir kişinin öldürülmesi,

polis aracının taranması, af nedeniyle polislerin yurt çapında eylemleri ve 12 Aralık günü Ankara'da yapılan gösteriye polisin müdahalesi gibi olumsuz gelişmeler oldu.

• Birliğimiz, Bakanın açıklamasını izleyen gün TBB ve TTB ile görüşmeler yaptı ve 13 Aralık günü TMMOB Başkanı, Mehmet Bekaroğlu ve Metin Bakkalçı ile birlikte Bayrampaşa'ya gitti. Görüşmeler 15 Aralık Perşembe gecesi "birimlerde kaç kişi kalacağı" konusundaki kilitlenmenin ortaya çıkması ve ardından Adalet Bakanı'nın görüşmelerin sürdürülmesine gerek kalmadığını bildirmesi üzerine" kesildi. Kurul üyeleri "sorunun çözümüne katkımız olamamıştır; başka girişimlere olanak sağlamak üzere görüşmelerden çekiliyoruz" açıklamasını yaptılar.

• Girişimlerin sürmesine, çeşitli kesimlerden görüşmelerin yeniden başlatılması çağrılarının yapılmasına karşın, 19 Aralık 2000 tarihinde operasyonlar düzenlendi. 30 tutuklu ve hükümlü ile 2 güvenlik görevlisi öldü. Tutuklu ve Hükümlüler henüz tamamlanmamış F tipi cezaevlerine nakledildiler. Aynı gün TMMOB tarafından toplanan Siyasal Partiler, Demokratik Kitle Örgütleri ve Meslek Örgütleri Kızılay'da bir açıklama yaparak, operasyonların durdurulmasını istediler. Görüşmelere katılan, Mehmet Bekaroğlu, TMMOB Başkanı, TTB 2. Başkanı ve İstanbul Barosu Başkanı yaptıkları ortak açıklamada da: "çalışmaların henüz başarıya ulaşmadığı ama tükenmediği bir noktada" olduğunu belirtip, "inancımız odur ki, siyasi iktidar, bu sorunu bugünkü operasyonları yapmadan da çözebilirdi" saptaması yapıldı.

• TMMOB Başkanı'nın, diğer görüşmecilerle birlikte girişimleri bugüne dek sürdü. Bunlardan basına da yansıyan girişimler arasında: İstanbul'da gazete yazarlarıyla görüşme, Cumhurbaşkanı'nı bilgilendirme, birkaç kez Adalet Bakanı ile görüşme de bulunuyor. Son olarak, Mehmet Bekaroğlu, İHD Başkanı ve TTB 2. Başkanı ile daha sonra da siyasi partiler ve kitle örgütleriyle ortak açıklama yapılarak, yeni ölümlere neden olunmaması çağrısı yapıldı.

• TMMOB, F tipi cezaevleri sorununu hem mühendislik ve mimarlık mesleklerinin insanın diğer insanlarla ve çevresiyle birlikte yaşamasını temel alan misyonu çerçevesinde hem de demokrasi mücadelesi çerçevesinde değerlendirerek konunun tarafı olmuştur, olmayı sürdürecektir.

4. Çalışma Gruplarının Etkinlikleri

TMMOB Çalışma Programı oluşturulmasından sonra Oda Sekreteryasında 12, TMMOB Sekreteryasında 25; toplam 37 Çalışma Grubu oluşturulmuştur.

Çalışma Gruplarına katılım ve ilgi sınırlı olmasına rağmen bütün çalışma grupları sürekli ve periyodik olarak toplantılarını sürdürmektedir.

Oluşturulan Çalışma Grupları;

- Afetler

- Bilim Ve Teknoloji Politikaları
- Coğrafi Bilgi Sistemleri
- Çevre Politikaları
- Denizcilik
- Doğal Kaynaklar
- Enerji
- Haberleşme
- Kentleşme Konut, Yerel Yönetimler
- Sanayi
- Su Politikaları
- Toprak Ve Tarım Politikaları
- Ulaşım
- Yerbilimleri
- AB Sürecinde Hizmetlerin Serbest Dolaşımı, Yabancı Mühendisler Ve Mimarlar
- Bağımsız İletişim Ağı
- Bölgesel Gelişme Ve Köye Dönüş
- Depremler Ve Etkilerine Yönelik Çalışmalar
- Diyarbakır Projesi
- Mühendislik Mimarlık Eğitimi
- Ekonomik, Demokratik, Özlük Hakları
- Elektromanyetik Kirlilik
- GAP Projesinin Değerlendirilmesi
- İnsan Hakları
- Kamusal Hizmet Alanları
- Küreselleşme Karşıtı Etkinlikler
- Meslek İçi Eğitim
- Mesleki Denetim Ve Meslek Etiği
- Serbest Bölgeler
- TMMOB II. Mühendislik Mimarlık Kurultayı
- TMMOB Mühendislik Ve Mimarlık Öğrenci Kolu Etkinliklerinin Yaygınlaştırılması Ve Öğrenci Kurultayı
- TMMOB'nin Ab Politikaları
- Uluslararası İlişkiler Danışma Kurulu
- Yapı Üretim Ve Denetim Süreci
- Yayın Danışma Kurulu
- Yönetici Eğilimlerini Planlama

5. GATS; AB ve OECD Süreçlerinde Hizmetlerin Serbest Dolaşımı

TMMOB, Dış Ticaret Müsteşarlığı, DPT ve Bayındırlık İşkan Bakanlığı bünyesinde düzenlenen çalışmaların tümüne katılmıştır. TMMOB'nin konuya ilişkin görüş ve önerileri hem bu kuruluşlara ayrıntılı raporlar halinde iletilmiş hem de BİB Müsteşarı Ali Helvacı ile yapılan görüşmede dile getirilmiştir. BİB Dış İlişkiler Dairesi Başkanlığı ile sürdürülen görüşmelerde yetkililere aktarılan TMMOB görüşleri yönünde belli bir mutabakat sağlanmıştır. Ayrıca, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye'de çalışacak yabancı mühendis ve mimarların çalışma koşullarını yeniden düzenlemek üzere TMMOB yasasının 34 ve 35. maddelerinde, yabancı mühendis ve mimarların serbest dolaşımını kolaylaştıracak değişiklikler öngören yasa tasarısı ile ilgili TMMOB görüşü hazırlanmaktadır. Bu görüş ve öneriler, Bakan ile yapılacak görüşmede iletilecektir. Diğer yandan, Türkiye'de çalışmak isteyen yabancı mühendis ve mimarlara YÖK tarafından verilen Diploma Denklik Belgesinin, YÖK'ün bu konuya ilişkin yönetmeliği uyarınca verilmesinin temini için YÖK Genel Sekreterliği ile

görüşmeler yapılmıştır. Mühendis ve mimarlarımızın hazır olmadıkları ağır rekabet koşullarına, hazırlanma olanağı bulamadan sokulacağı bu süreçler TMMOB tarafından duyarlılıkla izlenmekte ve TMMOB görüşleri tüm olanaklar değerlendirilerek dile getirilmektedir.

6. Bor Madenleri ve Bergama Gerçeği

• Bor madenlerimizin özelleştirilmesine karşı mücadele edilmesi yönündeki TMMOB Yönetim Kurulu kararı gereği olarak başlatılan çalışmalar sürdürülmektedir. Bu çerçevede Maden, Metalurji, Jeoloji ve Kimya Mühendisleri Odalarımızla, Disk'e bağlı Dev Maden-Sen, Türk-İş'e bağlı Türkiye Maden-Sen, Genel Maden-İş, Petrol-İş, KESK'e bağlı Maden-Sen sendikaları ve KİGEM'in katılımı ile bir platform oluşturulmuştur. Platform, 13 Ocak 2001'de Bandırma Cumhuriyet meydanında 3000 kişinin katılımı ile son yılların en geniş katılımlı yöresel mitingi gerçekleştirilmiştir. Mitingde bir konuşma yapan TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Kaya Güvenç, Bor madenlerimizin önemi ve özelleştirme süreçleriyle ilgili gerçekleri kamuoyunun bilgisine sunmuştur. 25 Şubat 2001'de Eskişehir Emek Platformu'nun desteğiyle, Maden ve Jeoloji Mühendisleri Odaları temsilcilikleri ve Maden-İş sendikası Kırka Şubesi'nin ortaklaşa düzenlediği bir Panel Eskişehir Büyükşehir Kültür Merkezinde gerçekleştirilmiştir. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı'nın yönettiği panelde Bor madenlerimizin ülkemiz için önemi bir kez daha vurgulanmıştır. Oluşturulmuş bulunan **Madenlerin Özelleştirilmesine Karşı Platform** Bor konusunda bir broşür çalışmasını sürdürmektedir. TMMOB'nin de katkı koymakta olduğu söz konusu broşür günümüzdeki gelişmeleri yarına taşıyacak tarihsel bir doküman niteliğinde olacaktır. TMMOB Bor konusundaki kamu yararı yönündeki duyarlılığını etkili eylemliliklerle sürdürecektir.

• Bergama Ovacık Altın Madeni Projesi ile ilgili olarak TÜBİTAK YDABÇG Raporu konusundaki Odalarımız görüşleri ve süreç 20 Ocak 2001 tarihli TMMOB Yönetim Kurulunda değerlendirilmiş ve TMMOB'den bir heyetin İzmir'de ilgili kişi ve kuruluşlarla görüşmeler yaparak bilgi alışverişinde bulunmalarına karar verilmiştir. 29-30 Ocak 2001 tarihlerinde, TMMOB Yönetim Kurulu Üyeleri Ethem Torunoğlu, Hakkı Atıl, Erkan Arslan, Cemalettin Küçük, Ayşe Okur ve TMMOB Genel Sekreter Yardımcısı Ufuk Saka'dan oluşan heyet İzmir'de iki günlük bir çalışma programı gerçekleştirmiştir. Bu program çerçevesinde, İzmir Barosu Başkanı Noyan Özkan, İzmir Çevre Hareketi Avukatlarından Senih Özay, Bergama Çevre Hareketi Yürütme Kurulu Başkanı Oktay Konyar, Ege Üniversitesi Çevre Eğitim Merkezi Başkanı Prof. Dr. Ümit Erdem ile ayrı ayrı görüşmeler yapılmıştır. TMMOB İzmir İKK Sekreteryasında yapılan toplantı ve çalışma sırasında da konu ayrıntılarıyla değerlendirilerek TMMOB'nin duyarlılığı ve kararlılığı bir kez daha dile getirilmiştir. Çalışmaların Üniversiteler ayığında, DEÜ Mühendislik Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Halil Köse ile görüşülmüş ve DEÜ Çevre Mühendisliği Bölüm Başkanlığında Öğretim Üyeleriyle geniş katılımlı bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantı sırasında Bölüm görüşleri tarafımıza aktarılmış, TMMOB Heyeti de TMMOB tarafından yürütülen

çalışmalar hakkında bilgi vermiştir. DEÜ Çevre Mühendisliği Bölümü'nün Başbakanlığın isteği üzerine hazırladığı TÜBİTAK-YDABÇG Raporu hakkındaki çalışmasına konu görüş ve değerlendirmelerin TMMOB görüş ve değerlendirmeleriyle benzerlik taşıması ise toplantıyı çok daha anlamlı kılmıştır.

7. Diyarbakır Bölgesel Yaşamı Destekleme Projesi

SDC adına Uzman Rudolf Schoch Birliğimizi ziyaret etti. TMMOB Yönetim Kurulu Üyeleri Kadir Dağhan ve Feray Salman, Diyarbakır İKK'dan Hakan Subaşı ve Zülküf Karatekin, Uluslararası İlişkiler Koordinatörü Emine Komut ve TMMOB Genel Sekreter Yardımcısı Ufuk Saka'nın katıldığı ve dört gün süren toplantılarda fizibilite etüdü ve projenin bundan sonraki aşamaları görüşüldü.

8. Temsil Edildiğimiz Kuruluşlarla İlişkiler

• **Türkiye-Avrupa Birliği Karma İstişare Komitesi** çalışmaları sürmektedir.

• **BİA-Bağımsız İletişim Ağı** Kuruluş Konferansına TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Kaya Güvenç ve TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Yeşil katıldılar. 13 Ocak 2001 günü düzenlenen konferansın açılış oturumunda bir konuşma yapan Kaya Güvenç, kitle iletişim araçlarında tekelleşme olgusuna değindi.

• **Tüketici Konseyi 5. Toplantısı'nı** 19-20 Mart 2001 tarihlerinde gerçekleştirdi. TMMOB'yi temsilen İsmet Öztunalı'nın katıldığı toplantılarda TMMOB ürün güvenliği için gerekli uygulamaları savunmakta olup, mevcut yasada yapılacak düzenlemeler için kurulan komisyonda görev almıştır.

• **Milli Prodüktivite Merkezi'nin** 28 Mart 2001 tarihinde gerçekleştirilen 40ncı Genel Kuruluna TMMOB'yi temsilen TMMOB Yönetim Kurulu Üyeleri Celal Çoban, Dr. Nüvit Soylu, İsmail Küçük katılmıştır. Genel Kurul Delegelerine hitaben TMMOB adına yapılan konuşmalarda, MPM'nin çalışma anlayışının değişmesi gereği vurgulanarak, Türkiye'nin ihtiyaç ve önceliklerine uygun ulusal temelde projelerin gerçekleştirilmesinin önemi dile getirilmiştir.

8. Diğer Çalışmalar

• **Uluslararası İlişkiler Danışma Kurulu**, TMMOB'nin 36. Dönem Çalışma Programı'nda belirlenen esaslar çerçevesinde çalışmalarını sürdürmektedir. Bu çerçevede TMMOB Macaristan Mühendisler Odası'nın 8-10 Ekim 2000 tarihinde Budapeşte'de düzenlediği İkinci Avrupa Mühendisleri Forumu'na katıldı. Forum sonunda ortak deklarasyon oluşturuldu. **Bulgaristan Bilimsel ve Teknik Birlikler Federasyonu (FNTS)** ile İstanbul ve Sofya'da Kasım 2000 ve Ocak 2001'de toplantılar yapıldı. Çerçeve İşbirliği Protokolü hazırlandı ve ortak çalışmalar başlatıldı. **Dünya Mühendislik Örgütleri Federasyonu (WFEO)** ile ilişkiler sürdürüldü, WFEO'yu tanıtan bir broşür hazırlanarak TMMOB Yönetim Kurulu Üyelerimize dağıtıldı. 10-15 Eylül 2001 tarihinde Moskova'da yapılacak WFEO Genel

Kurulu'na katılım için çalışmalar başlatıldı.

- **Odaların Bülten, Dergi vb. etkinliklerinden sağlanan gelirlerine vergi tahakkuk ettirilmek istenmesi ile ilgili olarak Metalurji Mühendisleri Odamızca TMMOB'ye gönderilen yazı üzerine Odalarımızdan, Hukuk Müşavirimizden ve TÜRMOB'dan görüş istenmiş ve sonuç ilgili odamıza bildirilmiştir. Yapılan çalışma sonucunda, sözkonusu yayınların üyelere ve ilgili kuruluşlara ücretsiz dağıtılması ve reklam geliri diye nitelenen gelirlerin bağış olarak kayıt ve kabul edilmesi durumunda vergi tahakkuk ettirilemeyeceği anlaşılmıştır.**

- **Yapı Denetimi Hakkındaki 595 sayılı KHK'ye bağlı olarak, 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkındaki Yasa ile 6235 sayılı TMMOB Yasasında değişiklik yapan 601 sayılı KHK, 29 Haziran 2000 tarihli Mükerrer Resmî Gazetede yayınlanmıştır. Bilindiği gibi bu iki KHK de, Ana Muhalefet Partisi sıfatıyla Fazilet Partisi tarafından Anayasa Mahkemesine götürülmüştür.**

- **Devlet İhale Yasası Taslağı'nın, kısmen TMMOB'nin ilettiği değişiklikleri de içeren son şekli Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı Bürokratlarının katıldığı bir toplantıyla sunuldu. Taslağın son şekli ile ilgili TMMOB görüşleri, ilgili odalarımızdan gelecek görüşler ve hukuk müşavirliğimizin görüşleri çerçevesinde hazırlanarak ilgililere iletilecektir.**

- **Endüstri Bölgeleri Yasa Tasarısı ile ilgili olarak odalarımız ve hukuk müşavirliğimizden alınan görüşler çerçevesinde oluşturulan TMMOB görüşü 23 Şubat 2001 günü yapılan basın açıklamasıyla kamuoyunun bilgisine sunulmuştur.**

9. Davalar

- **İpekyolu Serbest Bölgesi ile ilgili olarak Birlikçi Raporu hazırlanmış olup, TMMOB yanlı olduğu düşüncesiyle Birlikçi Raporuna itiraz etmiştir.**

- **EİEİ Personel Atama Yönetmeliği konusunda açılan dava sürmektedir.**

- **Reklam Kurulu Yönetmeliği hakkında açılan davada Yürütmenin Durdurulması ile ilgili kararın idarenin görüşü alındıktan sonra verilmesine oy çokluğuyla karar verildi.**

- **Mimarlar Odası üyesi Ertaç Öner'in Mimarlar Odası ve TMMOB aleyhine Ankara 6. İdare Mahkemesi'nde açtığı davada yürütmeyi durdurma istemi reddedilmiş olup, dava sonuçlanmamıştır.**

- **HKM Odası üyesi Mustafa Kızılkaya'nın HKMO ve TMMOB aleyhine Danıştay 8. Dairesi'nde açtığı davada mahkeme davacının lehinde yürütmeyi durdurma kararı vermiş olup dava sonuçlanmamıştır.**

- **Mimarlar Odası İzmir Şubesi'nden Hasan Topal'ın**

TMMOB aleyhine açtığı dava reddedilmiş olup, Hasan Topal açmış olduğu davayı kaybetmiştir..

- **İzmir'de Konak Merkezinde Dünya Ticaret Merkezi olarak bir bina yapılmasına izin verilmiştir. Dava daha sonra HKMO İzmir Şubesi tarafından ve İKK desteği sağlanarak açılmıştır.**

10. Yönetim Kurulu Çalışmaları

- **TMMOB Yönetim Kurulu 26 Eylül 2000 tarihinde toplanan bir önceki Danışma Kurulundan bu yana toplam 12 kez toplanmış ve 158 karar almıştır.**

- **Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Senihi Kitapçı'nın devamsızlık nedeniyle üyeliği düşmüş, boşalan yönetim kurulu üyeliği için yedek üye Feray Salman'a çağrı yapılmıştır. Sayman Üye'liğe ise TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Münir Atagün seçilmiştir. Ayrıca, devamsızlık nedeniyle Yönetim Kurulu Üyeliği düşen Ömer Önen yerine yedek üye Levent Tümer'e ve Alpaslan Ertürk'ün istifası üzerine boşalan Yönetim Kurulu Üyeliği için Serdar Kaynak'a çağrı yapılmıştır. Tüm görevlerine başlamıştır.**

- **Yaklaşık bir yıldır boş bulunan Genel Sekreterlik kadrosuna Maden M. O. Üyesi Fikret Özbilgin, Genel Sekreter Yardımcılığı kadrolarına Kimya M.O. üyesi Ufuk SAKA, Makina M.O. Üyesi Ercüment Şahin Çervatoğlu atanmış ve görevlerine başlamışlardır. Bu arada hukuk işlerinin yoğunluğu nedeniyle, yarı zamanlı çalışmak üzere Avukat Nurten Çağlar Yakış Hukuk Müşaviri olarak atanmış ve göreve başlamıştır.**

11. Yayın

- **Birlik Haberleri 9 aylık bir süreden sonra 2001/1 sayısını Mart ayında yayınlanmıştır.**

- **Yeni dönemde 4 sayı TMMOB Bülteni çıkmıştır.**

- **Birlik Haberleri ve TMMOB Bülteni TMMOB delegeleri, Oda yöneticileri, Onur Kurulu ve Denetleme Kurulu üyeleri ve örgüt birimlerine gönderilmektedir.**

- **Web sitesinin güncelleştirilmesi çalışmaları devam etmektedir. Ekim ayından itibaren günde yaklaşık 70-80 ziyaretçi sayfamızı gezmektedir.**

12. Mali durum

31 Mart 2001 dönem sonu itibariyle Birlik Hissesi Ödenti Çizelgesi Bültenimizde yer almaktadır.

22 Mart 2001 tarihinde, Yönetim Kurulu Başkanı Kaya GÜVENÇ tarafından, "TÜBİTAK-YD-ABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu ve TMMOB'nin Görüşleri"nin sunulduğu bir basın açıklaması yapılmıştır.

Bergama Köylülerinin de katıldığı açıklama aşağıdaki gibidir;

bergama gerçeği

Bergama Ovacık Altın Madeni İşletme Projesi ve Siyanür Liç Yöntemi ile altın cevheri zenginleştirme konusu uzun yıllardır kamuoyu gündeminde yer alan bir konudur. 10 yıllık bir geçmişi olan "Bergama Altın Madeni Mevzusu" ise, bilim ve hukuk zeminlerinde tartışılmış, bir dizi yargı kararının ardından sonlanmış ve tamamlanmış bir süreçtir.

Bergama köylüsünün işletmenin çevresel riskler taşıdığı yönündeki tepkileri ve kendi topraklarına sahip çıkma bilinci, dünyaya örnek gösterilen bir çevre hareketini yaratmıştır. 10 yıllık direniş yanında, hukuksal mücadele, TMMOB ve bağlı Odaların sunduğu bilimsel katkılar konunun ayrıntıları ile bilinmesi ve incelenmesi yönünde ortamlar yaratmıştır. Sonuç olarak, yüksek mahkeme (Danıştay); Bergama Ovacık Altın Madeni'nin işletilmesinde kamu yararı bulunmadığı ve projenin çevresel riskler taşıdığı yönünde bir karar vermiştir (Mayıs 1997).

Kararın gereği yürütmenin durdurulması, yani uluslararası altın tekeli Eurogold Madencilik A.Ş.'nin faaliyetlerini sonlandırarak bölgeyi terk etmesi olmalıydı. Ancak, böyle olmamış, şirket tesis inşaatlarına usulsüz bir şekilde devam etmiş, hatta deneme üretimi dahi yapmıştır.

Bu noktada, uluslararası altın tekellerinin çalışmaları hızlanmış, hukuk ve etik dışı bir dizi işlem ve çaba gündeme gelmeye başlamıştır. Bu "gelişmeleri" kronolojik olarak şöyle özetlemek mümkündür:

- 13 Ağustos 1999- Uluslararası Tahkim ile ilgili

Anayasa değişikliği, TBMM'nde kabul edildi.

- 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in talimatı ile bir grup "bilim adamı"na, Bergama Ovacık'ta yapımı gündemde olan "Siyanürle Altın Zenginleştirilmesi"nin çevresel etkilerine yönelik sipariş bir rapor hazırlanmaya başlandı.

- 5 Nisan 2000- Başbakanlık yayınladığı genelge ile, Bergama Ovacık ve Eskişehir Kaymaz'daki altın madeni sahaları ile ilgili mahkeme kararlarının ülke ekonomisini zarara uğrattığına yönelik görüş bildirdi.

- 14 Nisan 2000- ÇED Yönetmeliği'nde yapılan değişiklik ile, deneme üretimi yapan tesis ya da işletmeler bir kereye mahsus olmak üzere ÇED sürecinden muaf tutuldular. (Eurogold Affi!)

- Mayıs 2000- Başbakanlık talimatı ile, Bergama'da Eurogold Madencilik A.Ş.'ne çalışma izni verilmesi gündeme gelmiştir. 1985'de de Özal'ın talimatı ile çıkartılan 3213 Sayılı Maden Kanunu'nun hazırlayıcılarından Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı Füsün Koroğlu imzası ile gönderilen yazılarda, Çevre, Sağlık, Orman ve Çalışma Bakanlığı ile İzmir Valiliği'nin "işletme izni" için gereğini yapması bildirilmiştir.

Başbakanlığın görevlendirmesi ile TÜBİTAK tarafından hazırlattırılan bir rapor ile, uzun yıllardır kamuoyunda değişik yönleri ile tartışılan Bergama Ovacık Altın Madeni'nin işletilmesi konusu "yeni" bir aşamaya getirilmek istenmiştir. Oysa ki, konunun bir çok boyutu ve 10 yıllık bir geçmişi vardır. Uluslar arası anlaşmalar, Avrupa Parlamentosu kararları ve yöreye ilişkin yüksek mahkemenin, işletmenin çevresel risk taşıdığına ve madenin işletilmesinde kamu yararı olmadığına dair kesinleşmiş kararı varken, "talimat" ile hazırlanan raporun ne kadar bilimsel olduğu ve bilim etiği ile bağdaştığı tartışılmak durumundadır.

TÜBİTAK - YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu ve TMMOB'nin Görüşleri

Başbakanlığın TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu'nun özeti ve eklerinde yer alan uzmanlık alanlarına ilişkin değerlendirmeler, Odalarımızca ayrıntılı bir incelemeye tabi tutulmuştur.

Bu inceleme ve değerlendirmeler, TMMOB ortamında sentez bir rapor haline getirilmiştir. Bu rapor ve eklerinin, süren tartışmalara bir katkı sunacağını, kamusal yararın ve çevresel bilincin bulunduğu bir politikanın bilince

çıkarılacağını umuyoruz.

Öncelikle, tamamlanmış bir hukuksal sürece, bilimsel tespit ve önerilere rağmen, yöre halkının meşru direnişine karşın Bergama topraklarının yok edilmesi ısrarını üzüntüyle karşıladığımızı belirtmek isteriz. TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu kapsamında; "unvan"ların "birileri" tarafından, bilinçli ! ve programlı ! bir şekilde kullanılıyor olma olasılığı noktasında, bilim insanlarının yaşadıkları ülkeye ve topluma karşı sorumlulukları çerçevesinde, TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu'na imza atan kişilerin etik bir sorumluluğu da üzerlerine aldıklarını düşünüyoruz.

Bu anlamda, Bergama Altın Madeni'nin işletilmesine dayanak olarak gündeme getirilen rapor ve eklerinin, bilimin ışığında süzgeçten geçirilmesi yanında "etik" açıdan da değerlendirilmesi gereği açıktır.

TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu (bilgi ve belgelerin incelenmesinden anlaşıldığı kadarı ile) 20-26 Şubat 1999 tarihleri arasında 96 saat süren deneme üretimi test sonuçları göz önüne alınarak hazırlanmıştır. Böyle bir raporun düzenlenmesi için, raporu hazırlayanların test sonuçlarının elde edilmesi sürecinde bizzat bulunması bilimsel rasyonellik açısından zorunluluktur. Ancak, böyle bir durum söz konusu olmamış, firmanın (Eurogold Madencilik A.Ş.) gözetiminde ve firmanın belirlediği kuruluşlarca test çalışmaları yapılmış ve TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu'nu hazırlayan kişilere, bu bilgiler firma tarafından iletilmiştir.

Raporun ve eklerinin genel olarak ele alınışı göstermiştir ki, rapora veri teşkil eden eklerin ilk 9 adeti, Eurogold Firmasının verilerinden hareketle hazırlanmıştır. Örneğin, Rapor eklerinin sonuç bölümlerinde bu veriler üzerinden değerlendirmeler yapılmaktadır. Ek olarak sunulan 38 adetlik teknik ve bilimsel doküman listesinin (EK 10) yarısı Eurogold Firmasının hazırladığı teknik dokümanlardan ve faaliyet raporlarından oluşmaktadır. Kaynakların bir çoğu da resmi gazete ve yönetmeliklerden oluşmaktadır.

Bu durum, daha başından verilerin tarafı olabileceği kuşkusunu gündeme getirmektedir. Bilim şüpheci olmayı gerektirir, bilim konularına ve olgulara rasyonel ve insandan yana bir duruşla bakmayı gerekli kılar.

TMMOB Teknik Heyeti; TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu'nu dahi, bu ilkeler çerçevesinde değerlendirmeyi, mesleki ve etik bir zorunluluk olarak algılamaktadır.

Sonuç olarak; Bergama Ovacık Altın Madeni için hazırlanan TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu ele alındığında ;

Danıştay 6. Dairesinin 13.5.1997 tarihli kararının gerekçesinde; T.C. Anayasasının 17. maddesinde: "Herkes yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir. Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak, insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler..."

denilerek, Bergama Ovacık Altın Madeni için ÇED Raporu'nun iptali ve yürütmenin durdurulması kararı verilmiştir. Sürecin teknik değerlendirmesi; ÇED ve Bilirkişi raporları ile sonuçlandırılmış ve Danıştay'ın vermiş olduğu karar ile de tamamlanmıştır. TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu tarafından hazırlanan Değerlendirme Raporu'nun hiçbir yasal dayanağı bulunmamaktadır.

Ayrıca; Anayasanın 138/4 maddesinde;"Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." denilmektedir. Geline aşamada Hükümete düşen görev Danıştay Kararının değiştirilmesi değil, bir an önce uygulanmasıdır.

Yeraltı kaynaklarının, madenlerin çıkartılması ve işletilmesi sürecinde göz önüne alınması gereken temel ilkeler öncelikle ele alınmak durumundadır.

Bunlar;

- Tehlikeli Sınırlar İlkesi
- Karşı Önlemler İlkesi ve
- İşbirliği ilkesidir.

Bu temel yaklaşım, madencilik faaliyetlerinin olmazsa olmaz koşulu olarak tanımlanmasına karşın, Türkiye'de birçok alanda ve Bergama'da da bu ilkelerin yaşam bulmadığı ortadadır.

Diğer bir konu ise, "Arazide Mevcut Durumun Belirlenmesi" çalışmalarıdır. Bu konuda da yeterince incelemenin yapılmadığı, halihazırdaki rapor ve çalışmalarda ortaya çıkmıştır. Madencilik faaliyetlerinin çevreyle uyumlu olması noktasında, Doğaya Kazandırma Planı ve Ocakların Kapatılması Planı gibi yaklaşımların da ihmal edildiği/tartışılmadığı görülmektedir. Bu noktada, işletmenin "Acil Durum Planları" ve Risk Yönetimi de tekrar gözden geçirilmek durumundadır. Maden "faaliyete geçse" dahi, izleme ve kontrol sürecinin nasıl örgütleneceği temel bir problem alanı olarak ortaya çıkmaktadır.

TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu'nda, atık barajı tabanı sızdırmazlığının 50 + 20 = 70 cm'lik kil tabakası ve 1 jeomembran ile sağlanacağı belirtilmektedir. Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinde ise bu atıkların saklanması için 90 cm kil + 2 jeomembran tabakası gerektiği belirtilmektedir.

ktedir. Yapılan atık barajı 27.08.1995 tarihli Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliğine uygun deşildir.

Siyanür ABD Çevre Koruma Kurumu'nca öncelikli/birincil kirlenici (priority pollutant) ve tehlikeli atık olarak ilan edilmiştir. Bu tür kirleniciler ABD'de Kaynakların Korunması ve Geri Kazanılması Kanunu'na (Resource Conservation and Recovery Act, RCRA) tabidir. Bu kanuna göre, tehlikeli atık üreticileri bu atıklardan beşikten mezara kadar (cradle-to-grave) sorumludur. Yani tehlikeli atık üreticileri, bu atıkların çevresel etkilerinden sadece söz konusu tesisin işletimi sırasında değil, işletim bittikten sonra da sorumludurlar. Bergama özelinde ise böylesi bir yaptırım olmayıp, öngörülen 8 yıllık işletim sonrası Eurogold tüm çevresel riskleri yöre halkına bırakıp ortadan kaybolacaktır.

Rapor eklerine dayanılarak hazırlanan özet rapor; rapor eklerindeki gerçek bilgilerden, aynı zamanda bilimsellikten ve gerçeklerden uzaktır.

Rapor, tartışmalı bazı varsayımları temel almış ve EURO-GOLD Madencilik A.Ş. tarafından verilen gerçek dışı bilgilerle hazırlanmıştır.

Yine TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Rapor ve eklerinde, altın madenciliği ile ilgili verilen dünya örnekleri yanıltıcıdır. Bütün karşılaştırmalar kötünün örnek gösterilmesi, bu kötülerdeki gerçek bilgilerin saklanması ve daha kötüyü masum gösterme üzerine yapılmıştır.

TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Rapor ve eklerinde, çevresel norm ve standartlar açısından da çelişkiler görülmektedir. Bazen ulusal standartlar, bazen de dünya standartları ile yapılan karşılaştırmalar pragmatik ve kafa karıştırıcı bir üslupla rapora yansımıştır.

TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu ve eklerinde; siyanürle altın madenciliği yüz yıldır güvenle yapılmaktadır denilmesine rağmen; raporumuzda belirttiğimiz gibi dünyanın bir çok yerinde yüz yıldır kullanılan siyanürleme ile altın madeni iletmeciliği felaketlere yol açmıştır. Binlerce insanın anında ölmesine, yüz binlercesinin uzun süreli etkilenmesine, milyonlarca insanın yaşadıkları bölgeleri terk etmek zorunda kalmasına neden olmuştur.

TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu ve eklerinde siyanürleme ile altın madenciliğinin dünyanın gelişmiş ülkelerinde hiç bir risk unsuru görülmeden uygulanmakta olduğu vurgulanmaktadır. Siyanürleme yöntemi ile madencilik yapılması bir yana Almanya da alım ve satım yasaklanmış olan siyanür konusunda Alman kökenli şirketlerin diğer ülkelerde de bu kurallara uyması istenmiştir. Yine siyanürleme ile madencilik ABD ve Avrupa Ülkelerinde 1992 yılında standartlar dışına çıkarılmıştır.

TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu'nda kullanılan teknolojinin diğer ülkelerdekinden farklı olduğu,

Övacı'ta kullanılacak yöntemde tank liçi yöntemi kullanılacağı belirtilmekte ve bu yöntemin yığın liçi ve siyanürle yıkama yöntemlerine göre siyanürden daha çok yararlanılabileceği vurgulanmaktadır.

Tank liçi yönteminin; madencilik alanlarında kullanılan bütün çözelti bileşikleri için daha verimli oluşu, gelişmiş ülkelerde standartlar dışına çıkarılmış ve kullanımda olan tesislerin bir bir kapatıldığı, siyanür çözeltileri ile tank liçi yönteminin, siyanür atıkları oluşturmadığı anlamına gelmez. Bir çok alanda kullanılan tank liçi işleminin, geçerliliğinin siyanürlü bileşiklerle altın çözmeye yeni bir teknoloji gibi sunulması, Türkiye'de ilk altın üretiminin kendileri tarafından yapılacağı iddiasına benzemektedir. Tank liçi yeni bir teknoloji deşildir.

Yine burada belirtmekte yarar gördüğümüz bir konu, Avrupa Kimya Endüstrisi Konseyi'nin siyanür için su, toprak ve havada hiç bir güvenlik seviyesi tavsiye etmemiş/edememiş olmasıdır.

Bu bilgileri göz önüne aldığımızda, TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporunda belirttiği gibi "Dünyada altın madenlerinde % 80 siyanürleme kullanılmaktadır, dolayısıyla siyanür kullanıldığı için altın madenciliği yasaklanması söz konusu olamaz; ancak bu çalışmada da vurgulandığı gibi kullanılan siyanürden oluşabilecek çevresel risklerin ve riskin kabul edilebilir ölçülerin altında olup olmadığı tartışma konusu olmalıdır." TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu'nu hazırlayan uzmanların dünyadaki gelişmelerden haberdar olmaması uzmanlıklarının nasıl kullandıklarını gözler önüne sermektedir. Raporda ismi yer alan uzmanlardan bazılarının, ülkemizde uygulamaya sokulan hukuka ve doğal yaşama aykırı olarak gündemde olan büyük projelerin altında isimlerinin olduğunu da belirtmekte yarar vardır.

Bütün bu örnekler göstermektedir ki;

1997 yılında Danıştay tarafından verilen gerekçeli kararın hiç bir gerekçesi ortadan kalkmamıştır. Gerekçeler daha da belirginleşerek yaşanan olaylarla ortaya çıkmıştır.

TMMOB, yukarıda sıralanan gerekçelere dayanarak Ber-

EMEK PLATFORMU PROGRAMI

SUNUŞ VE ÖZET

Ülkemizin bugün yaşadığı kriz, uzun yıllardır uluslararası finans kuruluşlarının güdümünde uygulanan ekonomik ve sosyal politikanın sonucudur. Türkiye'ye bu politikaları dayatan IMF ve Dünya Bankası ile ülkeyi yönetemeyen hükümetler arda ardına yaşadığımız krizlerin baş sorumlusudurlar.

Türkiye bütçesi, sosyal devlet ilkelerinin gereklerini yerine getirme anlayışından tümüyle uzaklaştırılarak, tamamıyla bir iç ve dış borç faizi ödeme idaresine indirgenmiştir. Türkiye'deki mali sistem, sadece belirli bir süre içerisinde yeterli gelirin toplanıp toplanamayacağı aritmetik hesabına dayanan bir politikanın sarmalına girmiştir. Gelir dağılımı son derece bozulmuş ve ülke içinde yoksullaşma artmıştır.

Planlama fikrinin tümünden gözardı edildiği ve gerçek anlamda "vahşi kapitalizm" in uygulandığı bir süreç yaşanmaktadır.

Bu sürece karşı oluşan tepkileri bastırabilmek amacıyla antidemokratik uygulamalar artmış; ülkenin emek ve demokrasi güçlerinin görüş ve önerilerini kamuoyuna aktarma ve kamuoyu yaratma olanakları da kısıtlanmıştır. Düşünce ve ifade özgürlüğü konusunda yasal ve fiili kısıtlamalarla insan hakları ihlalleri gündemde kalmaya devam etmiştir.

Hukukun üstünlüğü yerine, her kademedede mafyalaşmanın yaşandığı bir çürümüşlük karşılı karşıya kalınmıştır.

Özelleştirme ile KİT'lerin tasfiye edilme sürecine ek olarak, tarımda liberalleştirme adı altında tarımın uluslararası tekelere açılması gerçekleştirilmektedir. Tarım kesiminin verim artışı azalmakta ve özellikle tarımdaki küçük üreticiler yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır. Hayvancılık neredeyse gözden çıkarılmış durumdadır.

Her kriz döneminin faturası ücretlilere, emeklilere, kent yoksullarına, çiftçilere, esnaf ve sanatkarlara çıkartılmıştır. Vergi politikaları ücretliler aleyhine şekillendirilmektedir. Sosyal güvenlik, sağlık, eğitim başta olmak üzere; tüm temel haklar sadece parası olanların yeterince yararlandığı bir anlayışa terk edilmiştir.

Küçük ve orta ölçekli işletmeler batma ve esnaf kepenk kapatma noktasına gelmiştir.

Daha önceki hükümetler dönemlerinde olduğu gibi 57. hükümetin kurulduğu günden beri de uygulamaya devam ettiği ve krizler karşısında değiştirerek sürdürmeye çalıştığı bu politikalar, ülkemizin çalışanlarının, işsizlerin ve emeklilerin, küçük çiftçilerin çıkarlarıyla temelden çelişmektedir. Ulusötesi sermayenin ve ülkemizdeki, bir avuç azınlığın çıkarlarının korunmasını ve alacaklarının tahsilini hedefleyen bu programlar bir kez daha krizle sonuçlanmıştır.

Kriz sonrasında hükümetçe sunulan "acil önlemler paketi" yukarıdaki acı tabloyu yaratan uygulamaların devamı niteliğindedir. Bugüne kadar IMF ve Dünya Bankası politikalarını savunarak ve uygulayarak ülkemizi derin açmazların içine sürükleyen hükümetler artık yüzünü halkına dönmek zorundadır.

Halkın refah düzeyini yükseltmeyi, gelir dağılımındaki dengesizlikleri gidermeyi ve rant yerine üretimi artırmayı amaçlamayan hiçbir politika çözüm üretmeyecektir. Türkiye ekonomisinin sanayileşme ve yatırım artışlarına dayalı dengeli bir büyüme yapısına kavuşturulması ancak kapsamlı ve eş zamanlı bir kamu kesimi, mali kesim ve ödemeler dengesi reformu ile sağlanabilecektir.

Ekonomik krizleri önlemenin ve toplumsal güveni sağlamanın yolu; (a) yolsuzluklarla etkili bir biçimde mücadele, (b) demokratik sosyal hukuk devleti olgusunun hayata geçirilmesi ve (c) çalışma mevzuatının onaylanmış uluslararası sözleşmeler ve ILO Sözleşmeleri ile uyumlu hale getirilmesi de dahil olmak üzere, Anayasa değişikliklerini de kapsayacak bir demokratikleşme paketi temelinde oluşturulacak ve halkımızın desteğine sahip bir programın uygulanmasından geçmektedir.

Emek Platformu Programının temel ilkeleri şunlardır;

1. Türkiye'de devletin küçültülmesi yönündeki politikalar, kamu kesimi potansiyelinin kalkınma amaçlı olarak harekete geçirilmesi önünde engel oluşturmaktadır. Sosyal devletin gelişmesi ve kalkınmanın önünün açılması için devletin küçültülmesi saplantısından vazgeçilmeli; üretim

ve istihdamın önünü açacak, büyümeyi ve kalkınmayı hedefleyen politikalara dönülmelidir.

2. Devletin ekonomik ve sosyal fonksiyonlarını yeniden kazanması ve geliştirmesi, Türkiye'nin geleceğini planlama yetilerini yeniden kazanmasıyla mümkündür. Özel sektör için yönlendirici, kamu sektörü için bağlayıcı planlama, bölgesel ve sektörel bağlantıları etkin bir şekilde oluşturularak başlatılmalıdır. Planlamanın hiyerarşik her aşamasında, toplumun tüm kesimlerinin örgütsel temsilcileri aracılığıyla demokratik katılımı sağlanmalıdır.

3. Kriz koşullarının toplumun geniş kesimlerinde yarattığı yoksullaşmanın aşılabilmesi için sosyal devlet uygulamaları tartışmasız bir biçimde hayata geçirilmelidir.

4. Ekonomik krizin hızla aşılabilmesi için iç ve kısa vadeli dış borç ödemeleri yeniden takvimlendirilmelidir.

5. Kısa vadeli yabancı sermaye girişleri ve çıkışları kontrol altına alınmalıdır.

6. Banka sistemi planlı bir rasyonelleştirmeye tabi tutulmalı; bankaların mevduat ve kredi faizlerini ölçsüz arttırmaları engellenmeli; mevduat garantisi küçük tasarruf sahiplerini korumak kaydıyla daraltılmalıdır. Ziraat Bankası, Halk Bankası, Emlak Bankası gibi kamu ihtisas bankaları asli görevlerini yapacak şekilde yeniden yapılandırılmalı, bu bankaların özelleştirilme süreci durdurulmalıdır.

7. Vergi tabanı yaygınlaştırılmalı, vergi gelirleri artırılmalıdır. Sermaye gelirlerinin vergi gelirleri içindeki payını yükseltecek önlemler alınmalıdır. Vergi adaletini ve herkesten mali gücüne, servetine ve gelirine göre vergi alınması ilkesini sağlayacak bir vergi reformu gerçekleştirilmelidir.

8. Bütçelerin faiz ödeme öncelikli bir aktarma organına dönüşmesine son verilmeli; kamu mali sistemindeki parçalı yapıyı sona erdirecek, kamu hizmetlerinde etkinliği ve saydamlığı arttırıcı düzenlemeler içerecek kapsamlı bir bütçe ve harcama reformu gerçekleştirilmelidir. Bütçeden, eğitime, sağlığa, yatırıma ayrılan pay artırılmalı, bunlar dışındaki gereksiz harcamalar kısımlıdır. Bütçe dışı harcama ve fonlar bütçe kapsamına alınmalıdır. Devletin her kademesinde üretken olmayan ve kamu yararı taşımayan harcamalarda tasarrufa gidilmelidir. Kamu ihalelerinin şeffaflığını sağlayacak yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

9. Yolsuzlukların üzerine kararlılıkla gidilmeli; siyasal sorumluları da açığa çıkarılmalıdır.

10. Kayıt dışı ve yasadışı iktisadî faaliyetler önlenmelidir.

11. Tarımın başta sanayi olmak üzere diğer sektörlerle organik bütünlüğünü gözetilen uzun vadeli bir planlama yapılmalıdır.

12. Dengeli bir kalkınmayı sağlamak, gelir dağılımını iyileştirmek hedef olarak alınmalıdır. Bu amaçla çalışanların uygulanan politikalar ve kriz nedeniyle oluşan ücret kayıpları derhal telafi edilmelidir.

13. Toplumsal güven ve barışın hayata geçirilebilmesi için

Anayasa, siyasi partiler ve seçim yasaları derhal değiştirilmeli, yasalar çağdaş, demokratik düzene uydurulmalıdır. Hukuk devleti olmanın temel koşulu olan hukukun üstünlüğü ilkesi hayata geçirilmelidir. Çalışanların haklarının tanınması doğrultusunda ILO normlarına uygun düzenlemeler yapılmalıdır.

Emek Platformu tarafından uzun bir dönemdir yapılmakta olan tüm uyarılar haklı çıkmıştır. Hükümet bu sese kulak vermeli, Emek Platformu ile bir araya gelerek önerilerini dikkate almalıdır. Hükümet, içinde bulunduğumuz krizden çıkış için IMF ve Dünya Bankası'nı, ulusötesi sermayeyi ikna etmek için uğraşmaktan vazgeçmeli; yüzünü kendi toplumsal dinamiklerine çevirmelidir.

Bu ülkenin içinde bulunduğu krizi aşabilecek ve krizsiz bir kalkınma gerçekleştirilebilecek potansiyeli vardır. Bu ülkenin insanları toplumsal yarar içeren; çalışanların, emeklilerin, işsizlerin, küçük çiftçinin, esnafın ve sanatkarların ve bu politikalarından mağdur olan tüm toplumsal kesimlerin çıkarlarını koruyacak bir programı hayata geçirmek için çaba harcamaya hazırdırlar. Unutmayalım ki, gerçek bir ulusal program, ancak bu hedefler doğrultusunda bu kesimlerle birlikte hazırlanan programdır.

Sonsöz

Yolsuzluk ve yoksulluk üretmekten başka işlevi kalmamış gözükken siyasal iktidarlar halk nezninde güvenlerini ve itibarlarını yitirme noktasına gelmişlerdir. Parlamento ve hükümetlerin yapması gereken şey, başarısızlığı kanıtlanmış ve toplumsal/siyasal desteği kalmamış IMF, Dünya Bankası politikalarından vazgeçmektir.

ÇÖZÜM EMEK PLATFORMU PROGRAMINI HAYATA GEÇİRMEKTİR.

TÜRKİYE'NİN BU PROGRAMI UYGULAYACAK VE KRİZLERİ AŞACAK GÜCÜ VARDIR.

EMEK PLATFORMU PROGRAMI

A- Mali Sisteme Ve Sermaye Hareketlerine Yönelik Kısa Vadede Uygulanması Gereken Politikalar

1. Yaşanılan krizin ana nedenlerinden biri olan kısa vadeli yabancı sermaye girişleri ve çıkışları, vergi ve para politikası araçlarıyla kontrol altına alınmalı ve bu doğrultuda 32 sayılı kararname yeniden düzenlenmelidir.

2. Türkiye'nin kısa vadeli dış borçları uzun vadeye yayılmalıdır.

3. Merkez Bankası'nın döviz kuru ve faiz hadlerini birbirinden bağımsız iktisat politikası araçları olarak kullanma olanağı yeniden oluşturulmalıdır.

4. Döviz tevdiat hesaplarına uluslararası faiz hadlerinin üzerinde faiz verilmeyerek TL'nin dövizle ikamesi caydırılmalıdır.

5. İç borç stokunun, bütçenin faiz dışı fazla vermeye zorlanması yoluyla tedricen azaltılamayacağı belli olmuştur. Yurtiçi borç stokunun mali sisteme ve giderek tüm reel ekonomiye olan yükünü azaltmak için Hazine, Merkez Bankası

ve bankacılık kesimi arasında borcun vadesini uzun döneme yayan ve bu borcun reel faiz yükünü düşüren bir düzenleme yapılmalıdır.

6. Batık bankalar tasfiye edilmeli ve sorumlularından hesap sorulmalıdır.

7. Banka sistemi planlı bir rasyonelleştirmeye tabi tutulmalı; bankaların mevduat ve kredi faizlerini ölçsüz arttırmaları engellenmeli; mevduat garantisi küçük tasarruf sahiplerini koruyacak şekilde tedricen daraltılmalıdır.

8. Bankaların mevduat ve TCMB kredileri dışında kaynak kullanmaları ve yurtdışından borçlanmaları etkin bir denetim altına alınmalıdır. Türkiye'deki özel bankalara kredi açan yabancı bankaların alacaklarını Hazine garantisi kapsamına alan uygulamaya son verilmelidir. Özel finans kurumları devlet denetimi altına alınmalıdır.

9. Tarım üreticilerine hizmet vermesi gereken Ziraat Bankası, esnaf ve sanatkara hizmet vermesi gereken Halk Bankası, sosyal konut talebine ve finansmanına cevap vermesi gereken Emlak Bankası gibi kamu ihtisas bankaları asli görevlerini yapacak şekilde yeniden yapılandırılmalı, bu bankaların özelleştirilme süreci durdurulmalı, siyasi baskılardan uzaklaştırılarak sektör temsilcilerini ve sosyal tarafları da içerecek özerk ve katılımcı bir yönetime kavuşturulmalıdır. Sorumlular, kamuoyunu aldatici sahte görev zararı beyanlarından kaçınmalıdır.

B- İktisadi İstikrar Ve Sosyal Adaleti Sağlamak İçin Uygulanması Gereken Politikalar

1. Öncelikle 21 Şubat 2001 tarihli krizin ülke ekonomisi ve çalışanlar üzerindeki tahribatı ve etkileri tespit edilmeli, sorumlularından hesap sorulmalıdır.

2. Kamu çalışanlarının krizden doğan kayıpları başta olmak üzere geçmiş yıl kayıpları giderilmeli, süresi uzatılan yetki yasası ile eşit işe eşit ücret ilkesinden hareketle, ücretler insan onuruna yaraşır bir hayat süreceğe düzeye getirilmelidir.

3. Her ne sebeple olursa olsun işçilerin ve kamu çalışanlarının resen veya zorunlu emekliliği düşünülmemelidir.

4. Bütçelerin faiz ödeme öncelikli bir aktarma organına dönüşmesine son verilmeli; yıllardır kısıtlanan eğitim, sağlık, adalet ve sosyal güvenlik, altyapı yatırımları gibi sosyal ve ekonomik harcamalar ile personel ödeneklerine ağırlık verilmelidir. Kamu tarafından sağlanan, her kademedeki eğitim ve sağlık hizmetleri parasız olmalıdır. Bütün dengeleri altüst olmuş, temel ilkeleri tamamen çökmüş olan 2001 yılı bütçesi bu anlayışla yeniden düzenlenmelidir.

5. Kamu mali sistemindeki parçalı yapıyı sona erdirecek, kamu hizmetlerinde etkinliği ve saydamlığı artırıcı düzenlemeler içerecek kapsamlı bir bütçe ve harcama reformu gerçekleştirilmelidir. Bütçe dışı harcama ve fonlar bütçe kapsamına dahil edilmeli ve bütçe harcamalarında kamu yararı esas alınmalıdır.

6. Bütçe görüşmelerini sadece bir tahmin olan Bütçe Kanunu ile sınırlı olarak sürdüren parlamentonun, bütçe gerçekleştirmelerini içeren Kesin Hesap Kanun Tasarılarını daha

ciddi incelemesi sağlanmalıdır. Meclisin bu ilgisizliği, yurttaşlar adına kullanılan bütçe hakkını zaafa uğratmaktadır.

7. Kayıt dışı ve yasadışı iktisadi faaliyetler ve yolsuzluklar önlenmeli; medya, bürokrat ve siyasetçinin de katıldığı her kademedeki mafyalaşma ve çeteleşme engellenmeli ve saptandığında ağır yaptırımlar uygulanmalıdır. Bunun temel aracı olarak, kamudaki denetim birimlerinde denetim faaliyetleri etkin hale getirilmeli, aralarında eşgüdüm sağlanmalıdır. Kamu ve özel kuruluşların denetimine, çalışanları temsil eden sendikal ve mesleki kuruluşların katılması, ilke olmalıdır. Sendikal örgütlenme, kayıt dışılığın panzehiri olarak desteklenmelidir.

8. Kamu kaynaklarının adaletsiz, dengesiz, kamu yararı gözetilmeden kullanılmasına neden olan ve bir toplumsal hastalığa dönüşen yolsuzluk olaylarına karşı yönetsel, yargısal ve toplumsal denetim aracılığıyla mücadele edilmelidir.

9. Özelleştirmeler ve işten çıkartmalar derhal durdurulmalıdır. "Kaynak yaratma" adı altında ülkemizin bağımsızlığı, gelişmesi ve geleceği için stratejik öneme haiz olan savunma, ulaştırma, iletişim, enerji dağıtım, madencilik, kentsel hizmetler, tarım vb. sektörlerdeki KİT'leri bile satmayı öngören politikalar terk edilmelidir.

10. Örgütsüz ve ucuz emeğe dayalı ekonomi politikalarından vazgeçilmelidir. Tüm çalışanlara ve emeklilere insan onuruna yaraşır bir gelir sağlanmalıdır.

11. Türkiye'de sağlık sektörü için gerçekçi ve toplum yararına bir planlamaya gereksinim vardır. Sağlık sektörüne en az %10 bütçe payı ayrılmalıdır. Sektörün etkin çalışabilmesi için kaynakların ve hizmet üretimlerinin tek elden yönetilmesi gerekmektedir. Sağlıkta finansman modeli genel vergilerle oluşan genel bütçe sistemi olmalıdır. Bir sağlık sisteminin kalbi toplumun en uç noktalarına kadar ulaşabilecek birinci basamak sağlık hizmetleridir. Türkiye'de sağlık ocağı, sağlık evleri ve dispanserlerin sayısal ve donanım yetersizliği giderilmelidir. Birinci basamak ile hastaneler arasında sevk sistemi işletilmeli ve bu uygulama tam süre politikası ile pekiştirilmelidir. Toplumsal sağlık düzeyinin gelişmesi için sağlık hizmetlerine toplum katılımı sağlanmalı, bölgelerarası sağlık alanındaki dengesizlikler giderilmelidir.

12. Emlak Bankası'nca Emlak Konut Şirketi'ne Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı payları biçiminde aktarılan Konut Edindirme Yardımı birikimleri başvuru sahiplerine derhal ve nakden ödenmelidir.

13. Zorunlu tasarruf hesabındaki birikimlerin toplamı, yani ana para ve nemalar 01/06/2000 tarihli döviz kuruna bağlanarak ve piyasa rayıçları üzerinden nemalandırılarak hak sahiplerine derhal ve nakden ödenmelidir.

C- Kalkınma Politikaları

1. Türkiye'de devletin küçültülmesi yönündeki politikalar, kamu kesimi potansiyelinin kalkınma amaçlı olarak harekete geçirilmesi önünde engel oluşturmaktadır. Türkiye'de faiz dışı bütçenin milli gelire oranı yüzde 21 oranında iken, AB ülkeleri ortalaması bunun iki katından fazladır. Sosyal devletin gelişmesi ve kalkınmanın önünün açılması için devletin küçültülmesi saplantısından vazgeçilmelidir.

2. Devletin ekonomik ve sosyal fonksiyonlarını yeniden kazanması ve geliştirmesi, Türkiye'nin geleceğini planlama yetilerini yeniden kazanmasıyla mümkündür. Devletin ekonomiye müdahale araçları güçlenmeli, ulusal egemenliğin araçları ulusötesi sermayenin denetimine sokulmamalı, yatırımcı ve üretimi sosyal devlet güçlendirilmelidir. Özel sektör için yönlendirici, kamu sektörü için bağlayıcı planlama, bölgesel ve sektörel bağlantıları etkin bir şekilde oluşturularak başlatılmalıdır. Planlamanın hiyerarşik her aşamasında, toplumun tüm kesimlerinin örgütsel temsilcileri aracılığıyla demokratik katılımı sağlanmalıdır.

3. Ülkemizin bilim ve teknoloji politikaları temelinde, ulusal stratejik kalkınma programlarını uygulayabilmesi için eğitim sisteminde, tüm çalışanların çalıştıkları alanda her türlü üretim bilgisine sahip, araştırmacı özellikleri gelişmiş, nitelikli insan gücünü yaratmayı hedefleyen, yapısal bir reform gerçekleştirilmelidir. YÖK kaldırılmalı; üniversitelerde bilimsel ve yönetsel özerklik sağlanmalıdır.

4. Türkiye stratejik öngörüyle insan kaynakları planlamasını da göz önüne alarak ulusal politikalarını belirlemelidir. Bilim ve teknolojiye yetkinleşme ve bunu ülkemiz ölçeğinde toplumsal ve ekonomik faydaya dönüştürme isteğiyle; sistemik bütünlülük, siyasi kararlılık, süreklilik içerisinde ulusal bir strateji saptamalıdır. İnsandan, yaşamdan ve emekten yana bir sanayileşme politikasını, toplumsal bir proje çerçevesinde tüm ilişkileri yeniden düzenleyerek ele almalıdır.

5. Madencilikte planlı ulusal bir politika belirlenmeli, madencilik üretimine sadece ihracat kalemi olarak bakılmamalıdır. Yaşanan krizi atlatabilmek için madenlerimiz, üretimden pazarlanmasına kadar "boraks" örneğinde olduğu gibi kamu mülkiyetini esas alan bir anlayışla ele alınmalı, ulusal ve uluslararası sermayeye teslim edilmemeli, yeni yatırımlarla çağdaş teknolojiye kavuşturulmalıdır.

6. Ülkemizde "Stratejik Ulusal Enerji Planı" acilen hazırlanmalı ve kısa, orta ve uzun vadeli alt planlar hızla devreye sokulmalıdır. Sektördeki tüm özelleştirmeler geri alınmalı ve tüm imtiyazlar iptal edilmelidir. Enerjiyi ucuz üretilebildiğimiz ölçüde sanayi ürünlerimizin rekabet şansı olabileceği unutulmamalıdır. Ucuz üretmenin birinci koşulu, ulusal kaynaklarımızın ulusal politikalar çerçevesinde hızla değerlendirilmesinden geçmektedir. Alternatif temiz enerji kaynaklarına yönelinmelidir.

7. Gündemde olan Endüstri Bölgeleri Yasa Tasarısı, yabancı sermayenin kural dışı mal, hizmet, teknoloji ve finansıyla işleyecek; kamusal denetim mekanizmalarını yok edecek; bu anlamda ulusal sanayiye çökertecek, çevre ve doğal kaynakları tahrip edecek bir yaklaşım getirmektedir. Bu Yasa Tasarısı'ndan vazgeçilmelidir.

8. Türkiye'de kural dışı yabancı sermayenin uygulamalarına örnek oluşturan onsekiz adet Serbest Bölge küreselleşme ideolojisinin bir uzantısı olup kamusal denetime

ait bütün mevzuatı dışlamakta ve sendikal örgütlenmeyi engellemektedir. Serbest Bölgeler kaldırılmalıdır.

9. Kamu arazileri bütçe açıklarını kapatmak için, "kaynak paketi" adı altında kelepir fiyatlarla satılmamalı; "yurttaşlarımızın eşit yararlandırılacağı düzenlemeler" için, kamu elinde tutulmalıdır. Kentsel toprak rantının kamuya geri döndürülmesi sağlanmalıdır.

10. Parçacı ve yasak savıcı imar uygulamaları kaldırılmalı, imar, gecekondü ve orman afları yasaklanmalı, su havzaları korunmalı, "kente karşı suç" tanımı yasal ve toplumsal yaptırımlarla güvence altına alınmalı, çevreye duyarlı imar planları hazırlanmalıdır.

11. Deprem sonrası süreçte oldu-bittiyle önümüze dayatılan yaşanabilir, güvenli, dayanıklı yapı üretim ve denetimi sürecini, sermayeye ticari bir alan olarak teslim eden 595 sayılı KHK ve bu kanuna dayanılarak TMMOB Kanununa müdahale eden 601 sayılı KHK ve ilgili tüm yönetmelikler iptal edilmeli, kamusal denetim etkinleştirilmelidir.

12. Tarımın tasfiyesini amaçlayan süreç, kentlere çok hızlı bir göç dalgası yaratacak ; yıkım boyutunda ekonomik-toplumsal bir fatura oluşturacaktır. Bu nedenle dengeli kalkınma

politikaları ve bölgesel planlama ile tarımın yeniden canlandırılması ve atıl kaynakların yeniden faaliyete geçirilmesi sağlanmalıdır. Bu amaçla, köye dönüş bir araç olarak değerlendirilmeli ve göçe neden olan ve göçün yaratacağı olumsuzluklar tüm yönleri ile giderilmelidir.

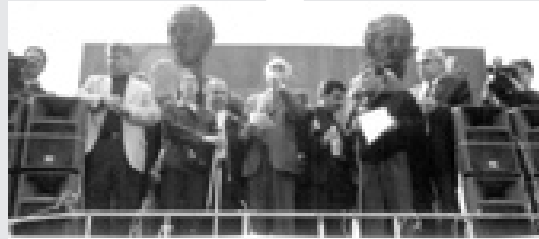
13. Uzun bir süredir gündemde tutulan ve "reform" olarak getirildiği öne sürülen Yerel Yönetimler Yasa Tasarısı ile, işletmeciler belediyeçilik ve Gayri Menkul Yatırım Ortaklığı anlayışı çerçevesinde; kent

ve imar rantlarının, özelleştirmelerin ve kamu arazilerinin satışlarının önü açılacaktır. Yasa Tasarısı, toplum yararına olarak yeniden düzenlenmelidir. Yerel yönetimlerce toplumsal hizmetlere "şirket", kentli yurttaş "müşteri" gözüyle bakan yaklaşımlara son verilmeli, demokratik katılım ve kamusal denetim yaşama geçirmelidir.

14. Sanayileşmeye hem doğrudan hem dolaylı hizmet veren ulaştırma sektörümüzde; ülkemizin jeoloji, jeopolitik ve kültürel yapısı gözönüne alınarak, kent içi ana ulaşimleri da kapsayacak şekilde, ilke ve hedefleri ortaya koyacak uzun vadeli ulusal ulaştırma ana planı hazırlanmalı ve buna bağlı olarak ulusal ulaştırma politikaları belirlenmeli, demiryolu ve deniz yolu taşımacılığı özendirilmeli, kaynak israfına yol açan otoyol projelerinden vazgeçilmelidir.

15. Toprak, özenle korunması gereken bir doğal kaynaktır ve her ülkedeki varlığı sınırlıdır. Bu varlık kamu yararına korunmalı, kapsamlı bir toprak reformu gerçekleştirilmelidir.

16. Emeğin serbest dolaşımına izin vermeyen, sadece mal ve hizmetlerin serbest dolaşımına anlamına gelen Gümrük Birliği'ne ilişkin Ortaklık Konseyi Kararı gözden geçirilmelidir. Dünya Ticaret Örgütü ve OECD bünyesinde yürütülen hizmet

EMEK PLATFORMU

ticaretinin serbestleştirilmesi çalışmaları askıya alınmalıdır. GATS 1994 Anlaşmaları içinde kalkınma politikalarına aykırı düzenlemelerin yeniden müzakere edilmesi için uluslararası girişimlerde bulunulmalıdır.

17. İthal edilen malları ülkemizde üretmeye, ihracatı arttırmaya yönelik yatırım projeleri teşvik edilmelidir.

18. İthalatı denetleyebilmek ve lüks tüketim malları ithalatını caydırabilmek için tarife dışı engeller kullanılmalıdır. Özellikle demir çelik ve tekstil hammaddesi ithalatında ihtisas gümrüklerine işlerlik kazandırılmalıdır.

19. Rekabet Kurulu imalat ve hizmet sektörlerindeki işletmelerin minimum etkin ölçekle çalışmalarını sağlayacak, firma birleşme, yatırım koordinasyonu, yeni firmaların sektöre girişini sağlayacak teşvik veya zorlaştırma gibi uygulamalar yapmalıdır.

20. İhracatın bileşimi yüksek katma değerli ürünler lehine değiştirilmeli, bu yönde sanayi, finansman ve teknoloji planlaması yapılmalıdır.

21. Banka kredilerinin dengeli kalkınmanın gerektirdiği şekilde kullanılması sağlanmalıdır.

22. Türkiye Kalkınma Bankası ve İller Bankası gibi kamu kalkınma ve yatırım bankacılığı, gerçek işlevleri ve kuruluş amaçları doğrultusunda çalışır duruma getirilmelidir.

23. Bölgesel kalkınma politikaları yeniden canlandırılmalı, bölgelerarası dengesizliklerin giderilmesi sağlanmalıdır.

D- Vergi Politikaları

1. Otokontrol aracı olarak servet beyanı ve benzeri inceleme teknikleri getirilmeli, vergi yönetimi, denetimi, ücret, araç ve gereç yönünden daha da güçlendirilmelidir.

2. Sermaye gelirlerinin vergi gelirlerine katkısı artırılmalıdır. Vergi adaletini ve herkesten mali gücüne, servetine ve gelirine göre vergi alınması ilkesini sağlayacak bir vergi reformu gerçekleştirilmelidir.

3. Verginin tabana yayılması, vergi ve sigorta incelemelerinin yaygınlaştırılması, ücretlilere vergi iadesinin aylık hale getirilerek kapsamının genişletilmesi, faiz gibi menkul sermaye gelirlerinin ve özellikle kamu borç senetleri gelirlerinin üniter tarife kapsamına alınması sağlanmalıdır.

4. Bu amaçla gerçekleştirilecek vergi reformunun; Gelir idaresinin sorunlarına çözüm getirecek, vergi denetim örgütlerinin ve 3568 sayılı Yasaya tabi meslek mensuplarının sorunlarına, vergi kanunlarındaki eksiklik ve yanlışlıklardan doğan sorunlara, vergi yargısının, vergicilik ve ekonomiyle ilgili diğer kurumsal ve yasal düzenlemelerdeki (bankacılık sistemi, sermaye piyasası ve Türk Ticaret Kanunu, kara paranın önlenmesi gibi) eksiklik ve yanlışlıkların doğurduğu sorunlara çözüm getirecek, düzenlemeleri aynı anda yapmayı amaçlayan kapsamda olması gerekir.

5. Vergi sisteminde bulunan teşvik, muafık ve istisnalar ile indirimler ekonominin içinde bulunduğu durum dikkate alınarak, yeniden gözden geçirilmeli, üretimi, ihracatı ve istihdamı özendirici hale getirilmelidir.

6. Lüks tüketimden daha yüksek oranda vergi alınması sağlanmalıdır.

7. Dar ve sabit gelirlilerin aleyhine olan dolaylı vergilerin (tüketim vergilerinin) vergi sistemi içindeki ağırlığı azaltılmalıdır.

8. Ücretliler için uygulanan özel indirimin makul bir süre içinde asgari ücret düzeyine çıkarılması sağlanmalıdır.

9. Gelir vergisi tarife dilimlerinin en az yeniden değerlendirme oranında artışı sağlanmalıdır.

10. Kayıt dışı ekonomi ile etkin bir şekilde mücadele edilmeli, bu amaçla hamiline yazılan belgelerden nama yazılı belgelere geçilmelidir.

E- Tarım Politikaları

1. Tarıma ilişkin destekleme kurumlarının özelleştirilmesi, işlevsizleştirilmesi veya tasfiyesine yönelik IMF / Dünya Bankası programı derhal durdurulmalıdır.

2. Türkiye'nin net ithalatçı olduğu başta buğday, pamuk olmak üzere tarım ürünlerinde gümrük vergileri korunmalı, böylece hem tarımsal üreticiliğin yaşaması sağlanmalı, hem ülkenin besin güvenliği korunmalı, hem de gümrük vergilerinin tarıma dönük Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonu kaynaklarını beslemesi sağlanmalıdır.

3. Tarım Satış Kooperatifleri Birlikleri'ni her türlü mali desteğin dışında bırakan 4572 sayılı düzenleme değiştirilmeli; Yeniden Yapılandırma Kurulu, Dünya Bankası güdümünden çıkarılmalıdır.

4. Tarımda kooperatif türü örgütlenme desteklenmeli, bu kuruluşların alım fiyatlarına kredi yoluyla desteklenmeleri sağlanmalıdır.

5. Mevcut desteklerin yerine geçirilmek istenen ve üretimle ilişkilendirilmeyen doğrudan gelir desteği uygulaması terk edilmeli, bu araç yeni bir ürün deseni oluşturulmasına dönük tamamlayıcı bir destekleme unsuru olarak kullanılmalıdır.

6. Sulama, toprak ıslahı, toplulaştırma, tohumluk, damızlık üretimi, eğitim, yayım, AR-GE'ye yönelik yatırımların ve desteklemelerin geliştirilmesi sağlanmalıdır.

7. Hayvancılık desteklenmelidir ve et ithali önlenmelidir. Ayrıca yok edilen çayır-meralarımızın geri kazandırılması sağlanmalıdır.

F- Demokratikleşme, Sendikal ve Sosyal Haklara Yönelik Politikalar

1. Demokratikleşmenin önündeki en büyük engel olan 1982 Anayasası yerine, evrensel hukuk ilkeleri temelinde ulusal bağımsızlığı ve ulusal egemenliği, demokratik hak ve özgürlükleri ve insan haklarını koruyan ve güvence altına alan çağdaş, eşitlikçi ve özgürlükçü bir Anayasa, özgür bir ortamda tartışılarak ve tüm halk kesimlerinin etkin katılımı ile hazırlanmalıdır.

2. Bu bağlamda yasalar, çağdaş, özgürlükçü demokratik düzenin gereklerine uydurulmalıdır. Hukuk devleti olmanın temel koşulu olan hukukun üstünlüğü ilkesi hayata geçirilmelidir.

Çalışanların haklarının tanınması doğrultusunda ILO normlarına uygun düzenlemeler yapılmalıdır.

3. Sendikaların, Demokratik Kitle Örgütlerinin ve Meslek Örgütlerinin televizyon, radyo vb. kurma ve işletmeleri önündeki yasal engeller kaldırılmalıdır. Sendikalaşmanın özendirilmesi için sendikalı çalışanlar tarafından üretilen ürünlere, "bu ürün sendikalı çalışanlar tarafından üretilmiştir" ibaresinin bulunduğu sosyal etiketleme yapılmalıdır.

4. Çocuk işçi çalıştırmaya son verilmeli, sayıları 1,6 milyonu bulan çocuk işçiler eğitime yönlendirilmelidir.

5. Yabancıların ülkemizde kaçak olarak çalışmaları önlenmelidir.

6. Hükümet ve parlamento, kamu çalışanlarının toplu sözleşme ve grev hakları önündeki engelleri kaldırmalı; sendikal hakları, onaylanmış uluslararası sözleşmelere, ILO sözleşmelerine ve yetkili organ kararlarına uygun hale getirecek biçimde düzenlemelidir.

7. Kamuda her iktidar değişikliğinde yaşanan siyasal kadrolaşmalara son verilmeli, atama, nakil, terfi, denetim, tefiş ve cezalar objektif kriterlere dayandırılmalı, çalışanlarla ilgili bütün kararlarda çalışanların örgütleri müdahil olarak yer almalıdır. Sendikal çalışmalar dolayısıyla verilen disiplin cezaları

tüm sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırılmalı, açılan adli, idari, disiplin soruşturmaları ve sürgünler durdurulmalıdır.

8. Hükümet tarafından TBMM' ne sunulan ve Genel Kurul' da görüşülmeyi bekleyen, kamu çalışanlarının iş güvencesini ortadan kaldırmayı ve memuriyete son vermeyi hedefleyen yasa tasarısı geri çekilmelidir.

9. İşten çıkartmaların ekonomik kriz nedeni ile daha da yoğunlaştığı koşullarda işsizlik ödeneğine hak kazanma koşulları ile ödenek miktar ve süreleri çalışanlar lehine yeniden düzenlenmelidir. Tüm çalışanlar için iş güvencesi sağlanmalıdır.

10. İç ve dış sermayeye yeni kâr alanları açmak isteyen bireysel emeklilik ve özel sağlık sigortası düzenlemelerine dair girişimler durdurulmalıdır. Sosyal Sigortalar Kurumunda prime esas ücretin taban ve tavanları günün koşullarına göre yeniden belirlenmelidir.

11. Köşe dönmeçiliği teşvik eden anlayışlardan vazgeçilmeli; ülkesinin, halkının ve toplumun çıkarlarını ön planda tutan, emeğe saygıyı temel alan anlayış yerleştirilmelidir.

13 Mart 2001 tarihinde Emek Platformu Başkanlar Kurulu, TZOB Başkanı'nın da katılımı ve desteği ile toplandı. Toplantı sonrasında yapılan açıklama aşağıdaki gibidir

EMEK PLATFORMU BAŞKANLAR KURULU ve TZOB'NİN BASIN AÇIKLAMASI

Emek Platformu Başkanlar Kurulu, TZOB Başkanının da katılımıyla yaptığı toplantısında son gelişmeleri değerlendirmiş, ekteki eylem programını ve aşağıdaki hususları kamu oyunun bilgisine sunmaya karar vermiştir.

EMEK PLATFORMU Başkanlar Kurulu'nun 28 Şubat 2001 tarihinde yaptığı toplantı sonrasında açıklama "Ülkemizin bugün yaşadığı kriz, IMF politikalarının iflasıdır. Krizin sorumlusu ülkeyi yönetemeyen hükümettir, siyasete duyulan güveni yok edenlerdir; Emek Platformu'nun uyarılarına kulaklarını tıkayanlardır" denilmiş ve sorunların demokratik düzen içinde aşılabilmesinin tek şartının hazırlanacak programlarda özellikle çalışanlar ve emekliler başta olmak üzere tüm halkımızın görüş ve onayının alınması gerektiği, aksi halde oluşturulacak tüm programlara

tam bir bütünlük içinde karşı çıkılacağı belirtilmişti.

Son gelişmeler, hükümetin şimdiye kadar sürdüregeldiği politikalarına devam etme eğilimi içinde olduğunu, sorunun bir bakan değişikliği ve birkaç bürokratin istifasıyla geçiştirilmeye çalışıldığını göstermektedir.

Bir kez daha ifade etmek istiyoruz ki, IMF ve Dünya Bankası politikalarından vazgeçilmedikçe sorunlarımıza çözüm bulunamaz.

Ekonomik krizleri önlemenin yolu, (a) yolsuzluklarla etkili bir biçimde mücadele, (b) demokratik sosyal hukuk devleti olgusunun hayata geçirilmesi ve (c) çalışma mevzuatının onaylanmış uluslararası sözleşmeler ve ILO Sözleşmeleri ile uyumlu hale getirilmesi de dahil olmak üzere ve Anayasa değişikliklerini de kapsayacak bir demokratikleşme pak-

eti temelinde oluşturulacak ve halkımızın desteğine sahip bir programın uygulanmasından geçmektedir.

Halkın refah düzeyini yükseltmeyi, gelir dağılımındaki dengelessizlikleri gidermeyi ve rant yerine üretimi amaçlamayan hiçbir politika çözüm üretmeyecektir. Siyasi iktidar, işçilerin, kamu çalışanlarının, çiftçilerin, esnaf ve sanatkarların, emeklilerin, işsizlerin, yani halkımızın taleplerini göz ardı ederek bir yere varamayacağını artık anlamalı ve demokrasinin en temel gereği olarak bu kesimlerle diyalog içinde olmalıdır. Bu amaçla da, öncelikle son krizin halkımız üzerindeki yıkıcı etkilerini ortadan kaldıracak somut önlemleri açıklamalıdır.

Ayrıca, 1 Aralık 2000 tarihinde haklı, meşru ve demokratik tepkisini ifade eden çalışanlara ve örgüt yöneticilerine karşı uygulanan sürgünler, soruşturmalar derhal durdurulmalı; verilen adli ve idari cezalar tüm sonuçları ile birlikte iptal edilmelidir.

Yıllardan beri tek yanlı şartlandırmalarla, uygulanmakta olan yanlış politikaların alternatifinin bulunmadığı iddialarına karşı, Emek Platformu Başkanlar Kurulu bildirimlerinde birçok defa ana ilkeleri belirtilmiş olan, Türkiye gerçeklerine uygun, halkımızın sorunlarına çözüm üretebilecek, yatırım üretim ve istihdamı artırmayı ve sosyal adaleti sağlamayı amaçlayan alternatif programın ayrıntılarının geliştirilmesi ve kamuoyuna daha yaygın bir biçimde tanıtılması ve duyurulması amacıyla örgütlerimizin ve bilim insanlarının katılacağı Emek Politikaları Sempozyumu 24-25 Mart 2001 tarihlerinde Ankara'da toplanacaktır.

Bu çerçevede, öncelikle, iç ve dış borçlar ertelenmeli, kısa vadeli yabancı sermaye girişleri ve kayıt dışı ekonomi denetim altına alınmalıdır; vergi gelirlerinde etkinliği artırıcı, bu arada sermaye gelirlerinin vergi gelirlerine katkısını artırıcı önlemler alınmalıdır; özelleştirmeler ve işten çıkarmalar durdurulmalı ve kamu kesiminin yatırım potansiyeli, ekonominin stratejik büyüme hedeflerine hizmet edecek şekilde yönlendirilmelidir; kamu kurum ve kuruluşları özerk ve demokratik bir yapıya kavuşturulmalıdır; siyasi amaçlı yatırımlara değil, üretim ve istihdam olanağı sağlayacak yatırımlara kaynak ayrılmalı, yarım kalmış yatırımlar hızla tamamlanarak üretime sokulmalıdır; tarım ve hayvancılığa destek sağlanmalı, esnaf ve sanatkarın her geçen gün daha da artan sorunlarına çözüm bulunmalıdır; yolsuzluklarla ve haksız kazançla etkin bir mücadele anlayışı benimsenmeli, başta bankacılık olmak üzere her alanda yaşanan soygun ve talanın üzerine gidilmeli, denetim mekanizmaları çalıştırılmalı, soyan ve soyduranlardan hangi kademede olursa olsun hesap sorulmalıdır, yargı üzerindeki baskılar kaldırılmalıdır.

Çalışanların, çiftçilerin, esnaf ve sanatkarların ve emeklilerin, başta günümüzde yaşanan krizden kaynaklanan, tüm gerçek gelir kayıpları giderilmeli ve bu çerçevede 21 Mart 2001 tarihinde süresi sona erecek olan yetki yasası, kamu çalışanlarının insan onuruna yaraşır bir ücret almalarını sağlayacak ve eşit işe eşit ücret ilkesini hayata geçirecek bir şekilde uygulanmalıdır. Emeklilerin mağduriyeti derhal giderilmeli, Asgari Ücret Tespit Komisyonu derhal toplanarak günün koşullarına uygun yeni bir asgari ücret belirlemelidir.

Krizin altındaki gerçekleri sergilemek, alternatif programımızı tanıtmak ve siyasi iktidarı bu programı uygulamaya ikna etmek amacıyla bugünden itibaren sonuç alınca kadar, ekteki takvim

çerçevesinde tüm Türkiye'de, salonlarda, işyerlerinde ve alanlarda sürekli bir eylemlilik içinde olacağız.

Ayrıca, cilası ve gerekçesi ne olursa olsun, halkı dışlayan, onayımızın alınmadığı bir IMF-Dünya Bankası ve Hükümet programını kamuoyu desteğinden mahrum bırakmaya kararlıyız.

Bizler tüm halkımızın sorunlarına sahip çıkıyor,
"YOLSUZLUĞA VE YOKSULLUĞA HAYIR",

diyerek halkımızı da kendi sorunlarına sahip çıkmaya çağırıyor ve siyasi iktidarı, IMF ve Dünya Bankası'na değil, halkımıza güvenmeye, sorunların çözümü için halkın desteğini almaya davet ediyoruz.

EMEK PLATFORMU EYLEM PROGRAMI TAKVİMİ

1. Başbakan ziyaret edilerek Emek Platformunun değerlendirmesi sunulacak ve daha önce bir çok kez ilettiğimiz taleplerimizin yerine getirilmesi bir kez daha istenecektir.

2. 17 Mart 2001 Cumartesi günü Emek Platformunun görüş ve talepleri illerde il bileşenlerimizin katılımıyla yapılacak basın açıklamaları ile kamuoyuna duyurulacaktır.

3. 17 Mart 2001 Cumartesi gününden itibaren ve eylemlilik süresince, bütün birimlerimize "YOLSUZLUK VE YOKSULLUĞA HAYIR" pankartları asılacaktır.

4. 24-25 Mart 2001 tarihinde EMEK POLİTİKALARI SEMPOZYUMU bilim insanları ve örgüt bileşenlerimizin katılımıyla Ankara'da toplanacak, Emek Platformu alternatif programına son şekli verilecektir. 26 Mart 2001 tarihinde hazırlanan Emek Platformu Alternatif programı kamuoyuna açıklanacaktır.

5. 31 Mart 2001 Cumartesi günü Başkanların katılımıyla Kızılay'da kitlesel basın açıklaması yapılacak ve alternatif program kamuoyuna dağıtılacaktır. Aynı gün diğer illerde Emek Platformu il bileşenleri de basın açıklamaları eşliğinde alternatif programın dağıtımını gerçekleştireceklerdir.

6. 1 Nisan 2001'den itibaren illerde standlar kurularak Emek Platformu alternatif programı ve taleplerimiz kamuoyuna dağıtılacak ve tanıtımı yapılacaktır.

7. Hükümetin taleplerimizin yerine getirilmesi yönünde somut bir girişimde bulunmaması durumunda, 4 Nisan 2001 tarihinden itibaren her Çarşamba günü yarım saat süreyle, alternatif programın ve Emek Platformu bildirimlerinin okunması, forumlar düzenlenmesi, üretimden gelen gücün kullanılması, vb. uyarı eylemleri gerçekleştirilecektir.

8. 14 Nisan 2001 Cumartesi günü Türkiye'nin her tarafı bir miting alanına çevrilecektir.

9. 14 Nisan 2001 Cumartesi günü mitingler sonrası yapılacak Emek Platformu Başkanlar Kurulu toplantısında gelişmeler değerlendirilerek etkinlik ve eylemlerin devamı belirlenecektir.

23 Şubat 2001 tarihinde, Endüstri Bölgeleri Yasa Tasarısı konusunda TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Kaya Güvenç tarafından basın açıklaması yapıldı. Basın metni aşağıdadır;

endüstri bölgeleri yasa tasarısı

Ülkemizin gündemi ekonomik krize kilitlenmiş durumdadır. IMF politikalarının bir kez daha iflas etmesi sonucunda beliren bu ortamda, önemli yasal değişikliklerin gözlerden kaçırılma tehlikesi bulunmaktadır. Bunlardan birisi de, IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, vb uluslararası sermaye kuruluşlarının ülkemize dayattığı politikaların bir parçası niteliğindeki Endüstri Bölgeleri Hakkında Kanun Tasarısıdır.

“Endüstri Bölgeleri Hakkında Kanun Tasarısının” Bakanlar Kurulunda imzaya açıldığı, Başbakanın da Partisinin bir Grup Toplantısında “yasanın en kısa zamanda çıkarılması gerektiğini” belirttiği bilinmektedir. Değiştirilen ve tam metni kamuoyunun bilgisine sunulmayan bu tasarının, ilkinden değişik yönleri tam olarak bilinmemekle birlikte, önemli bir değişiklik olmadığı bize ulaştıran bilgiler arasındadır.

Özellikle de Tasarının Geçici Maddesinin değişmediğine ilişkin alınan bilgiler, Tasarının hem bütününe hem de tek tek maddelerine ilişkin eleştirilerimize ve kaygılarımıza bir yenisini daha eklemektedir.

Tasarının Geçici 1. Maddesi şöyledir: “Halen yarım kalmış ya da tamamlandığı halde işletmeye geçememiş veya faaliyeti durdurulmuş olan ve sabit yatırım tutarı 5 milyon ABD Doları karşılığı Türk Lirasının üzerinde olan yerli ve yabancı sermaye yatırımları endüstri bölgesi yatırımı sayılır”. Bu noktada Hükümetin “bu geçici maddeden yararlanacak şirketlerin adlarını, bu şirketlerin faaliyetlerinin neden durdurulduğunu ve bunlar arasında yargı kararları nedeniyle faaliyetleri durdurulmuş olan yatırımların bulunup bulunmadığını” kamu oyuna açıklamasını istiyoruz.

Birçok çevre tarafından “kusursuz - sınırsız kapitülasyon”, “koşulsuz teslimiyet” adıyla anılan bu Tasarı hakkındaki ayrıntılı görüşlerimizi Tasarı kamu oyuna açıklandığında belirteceğiz. Ancak burada bir iki noktayı kısaca anımsatmakta yarar görüyoruz.

Tasarı, Aralık ayında IMF'ye verilen ek niyet mektubunda yer alan “doğrudan yabancı yatırımları çekmeyi hedefleyen reform stratejisinin” bir diğer gereğidir. Tasarının amacı “yabancı sermaye yatırımlarını teşvik etmek ve yabancı sermaye girişinin artırılması” olarak belirtilmekte ve bütün maddeler bu amacı sağlamaya yönelik düzenlemeler getirmektedir.

Ne amaçla çıkarılırsa çıkarılsın, hiçbir yasanın toplumsal çıkarları göz ardı etmesi kabul edilemez. Burada da temel amaç yabancı sermayenin gelmesi olamaz, olmamalıdır. Amaç toplumun refah düzeyinin yükseltilmesi, ülkenin kalkınması, bir başka deyişle sanayileşmesi olmak zorundadır. Bu da temelinde ulusal bilim, teknoloji ve inovasyon politikalarının bulunduğu ulusal planlamadan geçmektedir. Bu politikaları belirlemeden, buna uygun planlama yapılmadan çağrılan yabancı sermayenin, toplumun ve ülkemizin çıkarlarına hizmet etmeyeceği açıktır.

Özellikle Tasarının ilk taslağında, yerli yatırımların bu yasadın yararlanmaları için getirilen “katma değeri yüksek” olması koşulunun yabancı sermaye için geçerli olmaması, bu yasa ile çevre düzenlemeleri nedeniyle başka ülkelerde barınamayan geri teknolojilere dayalı yatırımlara çağrı yapıldığı sonucunu doğurmaktadır.

Tasarının yasallaşması durumunda, planlı yerleşmeyi sağlayan İmar Yasası, ÇED Yönetmeliğinin dayanağını oluşturan Çevre Yasası, madencilik alanında düzenleme ve denetimi öngören Maden Yasası, kültürel, tarihsel ve doğal zenginliklerimizi koruyan Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yasası, ruhsatsız yapıların yıkılmasını öngören Belediye Yasasının ilgili hükümleri, tarım alanlarının amaç dışı kullanılmasını önleyen Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Yasalar endüstri bölgelerinde uygulanmayacaktır. Söz konusu yasaların bütün eksikliklerine ve uygulamadaki aksaklıklarına karşın, böyle bir düzenlemenin kabul edilmesi mümkün değildir. Bu hükümle Tasarı, yabancı ve yerli sermaye şirketlerine, mevcut her türlü Anayasal ve yasal düzenlemeden, kısıtlamadan, kamusal denetimden kurtulma olanağını tanımakta ve bütün dünyaya egemen kılınmak istenen kuralıslaştırmanın bir örneğini oluşturmaktadır.

Kaldı ki, özellikle 1980'lerden sonra verilen bütün ödünlere ve bu arada tahkimle ilgili anayasa değişikliğine karşın yabancı sermaye girişi iktidarların beledikleri düzeyin çok altında kalmıştır. Yılda otuz milyar dolar yabancı sermaye girişinden söz edenler hedeflerine ulaşamayınca bu kez de Endüstri Bölgeleri Yasasını çıkarmaya çalışmaktadırlar. Bu yasanın da beklentileri gerçekleştirmeyeceği açıktır. Bundan sonra da sermayenin talepleri doğrultusunda yeni girişimler sürecektir ve büyük bir olasılıkla çalışma yaşamının kuralıslaştırılmasına yönelik düzenlemeler gündeme gelecektir.

TMMOB halkımızın ve ülkemizin gereksinim duyduğu refah ve kalkınmanın ancak ulusal bilim-teknoloji-inovasyon politikaları üzerine kurulacak ulusal kalkınma planlaması süreçleriyle mümkün olabileceğini, Endüstri Bölgeleri Yasa Tasarısı'nın, yabancı sermaye yatırımlarını teşvik adı altında her türlü tavizi vermek üzere hazırlandığını, dileyenin dilediği yerde, bir çok yasadın muafiyetle işletme ve tesisler kurabileceğini, yasa dışı olanlara ise af olanakları sağlayacağını, bu uygulamayla bilim ve uzmanlık devre dışı bırakılarak ülkemizin her alanda küresel yağmaya tam ve engelsiz teslim edilmek istendiğini yinelemektedir.

TMMOB olarak, mühendislik ve mimarlık meslek disiplinlerimizin neredeyse tümünün çalışma alanlarını ulusal egemenlik ve hukuk denetiminin dışına kaçırma ve ilgili alanlarda söz konusu “kamu yararları” üzerine açık saldırı süreçleri öngörmekte olan bu tasarının derhal geri çekilmesini talep ediyor ve konuyu kamuoyunun bilgi ve duyarlılığına sunuyoruz.

g ü n c e . g ü n c e . g ü n c e . g ü n c e . g ü n c e . g ü n c e . g ü n c e

TMMOB GÜNCESESİ

Şubat-Mart 2001

7 Şubat Çarşamba

Memur Sendikaları (Memur-Sen) Konfederasyonu Başkanı M.Fatih UĞURLU ve Yönetim Kurulu üyelerinden oluşan bir heyet Birliğimizi ziyaret etti. Ziyaret sırasında Emek Platformu üzerine görüşmelerde bulunuldu.

10 Şubat Cumartesi

TMMOB 2.Mühendislik ve Mimarlık Kurultayı Düzenleme Kurulu toplantısı İnşaat Mühendisleri Odası Güney Özcebe Salonunda Odaların temsilcileri ve TMMOB Yönetim Kurulu Üyeleri ile birlikte yapıldı. Toplantıda kurultay "Geçici Düzenleme Kurulu" belirlendi ve bir iş programı planı ortaya konuldu.

14 Şubat Çarşamba

Oda Genel Sekreterleri toplantısı 10 Odamızın katılımıyla yapıldı. Toplantıda Birlik ödentileri konusunda gerekli duyarlılığın gösterilmesi, borçlu Odaların borçlarını hızlı bir biçimde tasfiye etmesi, yabancı mühendis ve mimar kayıtlarında denklik belgesinin

mutlaka aranması, Oda mali müşavirleri ve Saymanlarıyla toplantılar yapılması, çalışma gruplarının toplantılarına katılım konusunda gerekli önemin gösterilmesi konularında eğilim kararları alındı.

16 Şubat Cuma

AB Genel Sekreterliği Ulusal Program konusunda yapmış olduğu toplantıya Yönetim Kurulu Başkanı Kaya GÜVENÇ, Yönetim Kurulu üyeleri ve TMMOB'nin AB Politikaları Çalışma Grubu üyeleri katıldılar.

20 Şubat Salı

- Madencilik ve Özelleştirme Karşıtı Platformu'nun TMMOB birimleri toplandı. Toplantıda bor madenleri ve genel olarak yeraltı zenginliklerimizin özelleştirilmesine karşı görüş ve eylemlilikler konusunda bilgi verildi.

- Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden Prof.Dr.Oktar TÜREL ile hizmetlerin serbest dolaşımı ve TMMOB'nin yürütmekte olduğu çalışmalara akademik çevrelerin katkıları konusunda görüşme yapıldı.

- Devlet İhale Yasası hakkında toplantı yapıldı. 21 Şubat Çarşamba günü Bayındırlık Bakanlığı tarafından sunuşu yapılacak olan Devlet İhale Kanunu Tasarısı konusunda TMMOB'nin ortak bir görüş oluşturulması için hazırlık çalışması yapıldı.

21 Şubat Çarşamba

Karayolları Genel Müdürlüğü'nde yapılan Devlet İhale Yasası'nın Sunuş Toplantısı'na TMMOB, Makina Mühendisleri Odası ve Mimarlar Odası temsilcileri katıldı. Toplantıda TMMOB görüşleri aktarıldı.

22 Şubat Perşembe

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Kaya Güvenç ve Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Yiğit'in düzenlediği Enerji konusunda basın toplantısı yapıldı. Basın toplantısında enerji sektöründeki özelleştirmeler ve oynanan oyunların derhal durdurulması talep edildi.

23 Şubat Cuma

Endüstri Bölgeleri Yasa Tasarısı konusunda basın açıklaması yapıldı. Kapütilyonlardan daha ağır koşullar getiren yasa tasarısının geri çekilmesi talep edildi.

25 Şubat Pazar

Jeoloji ve Maden Mühendisleri Odası İl Temsilcilikleri ile Türkiye Maden-İş Sendikası Kırka Şubesi tarafından Eskişehir'de düzenlenen "Bor Madenleri ve Özelleştirme" Paneline TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı (Panel Yöneticisi) ile Yönetim Kurulu üyesi Serdar Kaynak katıldılar.

2 Mart Cuma

TMMOB Yönetim Kurulu, Oda Başkan ve Sekreter Üyelerinin ya da temsilcilerinin katılımıyla Emek Platformu Dönem Sözcülüğünü almamız nedeniyle toplantı yapıldı. Toplantıda Emek Platformu çalışmalarını hakkında bilgi verildi.

13 Mart Salı

Emek Platformu Başkanlar Kurulu toplantısı yapıldı. Toplantı sonunda dönem sözcüsü olarak TMMOB Başkanı Emek Platformu'nun taleplerini ve eylemliliklerini içeren basın toplantısı düzenlendi.

14 Mart Çarşamba

- Türk Patent Enstitüsü konusunda Oda temsilcileri ile toplantı yapıldı. Toplantıda Patent Enstitüsü konusunda görüş alışverişinde bulunarak TMMOB görüşü oluşturuldu.

- Oda Genel Sekreterleri toplantısının ikincisi yapıldı. Toplantıda TMMOB ve Emek Platformu çalışmaları hakkında bilgi aktarıldı. Odalarımızın Emek Platformu ve TMMOB çalışmalarına daha aktif destek vermesi kararlaştırıldı.

16 Mart Cuma

Tüm Yargı-Sen Başkanı ve üyeleri TMMOB'yi ziyaret etti. Son zamanlarda sendika ve yöneticilerine yönelik yapılan baskı ve saldırılar konusunda TMMOB'nin desteği istendi.

17 Mart Cumartesi

- Emek Platformu 13 Mart tarihinde yapmış olduğu Başkanlar Kurulu Toplantısı'nda almış olduğu karar gereği 17 Mart Cumartesi günü Yüksel Caddesi'nde kitlesel basın açıklaması yapıldı. Ankara İKK Sekreteri Hayati KARATOKUŞ'un yapmış olduğu açıklamaya TMMOB Yönetim Kurulu üyeleri, Oda Yöneticileri, Üyelerimiz ve Emek Platformu bileşenlerinden oluşan yaklaşık 1500 kişi katıldı.

- Açıklama öncesinde polis müdahale etti ve yaralanan örgüt yöneticileri ve üyeleri oldu. Buna ilişkin olarak, aynı gün öğleden sonra TMMOB Başkanı bir basın açıklaması yaparak müdahaleyi kınadı.

- TMMOB Makina Mühendisleri Odası tarafından yapılan "Öğrenci-Üye Kurultayı 2001" açılışına TMMOB Başkanı ve Genel Sekreteri katıldı. Yaklaşık 1000 öğrenci-üyenin katıldığı kurultayda TMMOB Başkanı mühendislik mimarlık eğitiminin çarpıklığı konusunda açıklamalarda bulundu.

18 Mart Pazar

İKK Sekreterleri toplantısı Ankara'da yapıldı. Toplantıda TMMOB ve İKK çalışmaları hakkında, Emek Platformu Dönem Sözcüsü olmamız nedeniyle bölgelerde yapacağımız eylemlilikler konusunda bilgi verildi.

21 Mart Çarşamba

Oda Saymanları toplantısı TMMOB'de yapıldı. Toplantıda TMMOB 2001 Yılı Bütçesi ve Birlik ödentileri hakkında görüşüldü.

Birlik Ödentilerinin ivedilikle ödenmesi kararlaştırıldı.

22 Mart Perşembe

TMMOB Başkanı, Bergama Altın Madeni Projesi hakkında TÜBİTAK-YDABÇAG Komisyonu Değerlendirme Raporu'na karşı TMMOB'nin hazırlamış olduğu raporu, Bergama Köylüleriyle birlikte basına ve kamuoyuna duyurdu.

23 Mart Cuma

Emeğin Partisi Başkanı Levent TÜZEL ve beraberindeki heyet TMMOB'yi ziyaret etti. Ziyarette son günlerde meydana gelen kriz ve etkileri konusunda karşılıklı görüş alışverişinde bulunuldu.

24-25 Mart Cumartesi-Pazar

Emek Politikaları Sempozyumu TÜBİTAK Feza Gürsey Konferans Salonu'nda yapıldı. Açılışını TMMOB Başkanı'nın yapmış olduğu sempozyuma 1. gün 950 kişi, 2. gün 250 kişi katıldı. Tüm Emek Platformu Başkanlarının katıldığı toplantıda bilim insanlarının ve Emek Platformu'nu oluşturan örgütlerin görüşleri açıklanarak Emek Platformu Programı'nın ana felsefesi oluşturulmaya çalışıldı.

25 Mart Pazar

ÖDP'nin Ankara'da yapmış olduğu yolsuzluk ve yoksulluğa hayır mitingine TMMOB Başkanı katılarak bir konuşma yaptı.

26 Mart Pazartesi

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Müsteşarı Ali Helvacı ile TMMOB İkinci Başkanı ve Genel Sekreteri, mühendis ve mimarların özlük hakları, yabancı mühendis mimarların ülkemizde çalışabilmeleri konusundaki TMMOB görüşü ve deprem bölgesindeki sorunlara ilişkin görüşme yaptılar.

28 Mart Çarşamba

• Oda Saymanları, Oda Mali Danışmanları ile TMMOB Saymanı toplantı yaparak; Birliğimiz ve Odalarımızın Vergi Kanunu yönünden durumunu değerlendirdi. Oda Mali Danışmanlarından konu ile ilgili görüşleri yazılı olarak TMMOB'ne iletilmesi istendi. TMMOB 2001 yılı bütçesinin hazırlama çalışmalarına başlandı.

• Emek Platformu Programı'nın basına ve kamuoyuna duyurulması için TMMOB Başkanı basın toplantısı düzenledi. Toplantıda 24-25 Mart 2001 tarihlerinde yapılan Emek Politikaları

Sempozyumu sonunda oluşturulan "Emek Platformu Programı" açıklandı.

• Evrensel Gazetesi'nin kapatılması sebebiyle TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Sekreteri destek ziyaretinde bulundu.

30 Mart Cuma

İpekyolu Vadisi Serbest Bölgesi hakkında süren dava sürecinde yeni bir aşamaya gelindi. Raporun EGS Holding görüşleri doğrultusunda hazırlandığı bilgisi üzerine, TMMOB ortamında hızlı bir çalışmanın Odalarımızın katılımı ile hayata geçirilmesine karar verildi.

31 Mart Cumartesi

13 Mart 2001 tarihinde yapılan Emek Platformu Başkanlar Toplantısı'nda alınan karar gereği Emek Platformu Programı'nın halka duyurulması için Kızılay'da kitlesel basın açıklaması yapıldı. TMMOB Başkanı'nın yapmış olduğu basın açıklamasına TMMOB Yönetim Kurulu üyeleri, Oda Yöneticileri ve Üyelerimiz ve Emek Platformu bileşenlerinden oluşan yaklaşık 3000 kişi katıldı. Basın toplantısı sonrasında örgüt yönetici ve üyeleri tarafından halka Emek Platformu Programı'nı tanıtan bildiri dağıtıldı.

**TMMOB Makina Mühendisleri Odası Öğrenci-Üye Kurultayı 2001 Sonuç Bildirgesi Taslağı
aşağıda yer almaktadır**

TMMOB MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI ÖĞRENCİ- ÜYE KURULTAYI 2001

Öğrenci gençlik, sorunlarını tespit ederken, içinde yaşadığı toplumsal gelişmelerden kendini soyutlayamaz ve iç içe geçmiş sorunlara gelecek kaygısının ağırlığıyla kesin ve kalıcı çözümler arar. Dünyanın birçok yerinde ve Türkiye’de öğrenci gençlik, yaşadıkları coğrafyanın, toplumsal durumun bugününe ve geleceğine yönelik memnuniyetsizliklerini ve güvensizliklerini dile getiriyor, çözüm önerileri oluşturmaya çalışıyor. TMMOB Makina Mühendisleri Odası Öğrenci Üyeleri, düzenlediği Öğrenci Üye Kurultayı 2001 ile “Küreselleşme ve Üniversiteler” ana başlığı altında mevcut üniversite ve eğitim sistemini sorgularken, yaşamın her alanını etkileyen küreselleşmenin üniversiteler üzerindeki etkilerini de tartışmaktadır.

Küreselleşmenin, sanayileşme boyutuyla, ayrıntılı bir şekilde işleneceği TMMOB Sanayi Kongresi’nin sunuşunda da yer aldığı şekliyle “Küreselleşme, emperyalist ülke ve tekellerin, kapitalizmin daha büyük sermayelere duyduğu ihtiyaçla azami kara dayalı sömürsünü artırırken, yarı sömürge ve bağımlı ülkelerdeki birikmiş artı değer ve tüm zenginlik kaynaklarına el koyması, bunları tasfiye etmesi; dünya genelinde daha geniş ölçeklerde derinlemesine ve genişlemesine hakim olma anlayışının hayata geçirilmesidir.” Bu anlayış doğrultusunda “Sermayenin, mal ve hizmetlerin, bilginin uluslar arasılaştırılması” kapsamında ulusal kaynaklar sermayenin dolaşımına koşulsuz açık hale getirilmektedir. Dünyanın herhangi bir yerinde o coğrafyaya özgü ekonomik koşullar, toplumsal, yaşamsal ihtiyaçlar ve halkın yararına planlanacak sanayileşme politikaları hiçbir değer taşıyamamakta, yalnızca sermayenin çıkarına katkı sağlayacak ve rekabet edebilecek sektörler dikkate alınmaktadır. Ülke sanayisi ihtiyaç duyduğu enerji sektörüne, teknolojik gelişmelere, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının verimli kullanılmasına, araştırma-geliştirme faaliyetlerine yönelik yatırımlar ya tamamı ile durdurulmakta ya da sermayenin küreselleşmesi doğrultusunda şekillendirilmektedir. Bu şekilde medede eğitim kurumlarına bakarsak; eğitilmiş insan gücü niceliği ve niteliği de toplumun ihtiyaçları doğrultusunda değil, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda belirlenmektedir. Üniversiteler küreselleşme içindeki sanayinin belirlenimi içerisinde yeniden yapılandırılmaya tabi tutulmaktadır. Eğitim programlarında, biçim ve içeriğinde ülkenin sanayileşmesi ve toplumsal yaşamın gereksinimleri değil, ulusal ve uluslararası sermayenin istekleri belirleyici olmaktadır.

Üniversitelerin her bir biriminde kademeli olarak hayata geçirilmeye çalışılan özelleştirmeler, üniversitelerin bilimsel araştırmalar için kullanılması gereken tüm kaynaklarının teknopark vb. yoluyla sermayenin hizmetine ve güdümüne sokulma çabasıdır.

Dünya çapında büyüyen işsizler ordusuna, ülkemizde de mühendislerin katılımının artması küreselleşme ideolojisi içerisinde yer alan, “işgücünün serbest dolaşımı özgürlüğü”nün doğal sonucudur. Bu “özgürlüğün” bize ifade ettiği şey; rekabet koşullarına göre belirli sektörlere yığılabilen ya da istendiği an hemen işten atılabilen bir yığın olarak görülmektedir. Kapitalizmin içsel zorunlu gelişim yasası, sermayenin gelişme gücü ile emrindeki emek gücünün gelişmesini aynı nedene bağlar. Eğitimde fırsat eşitliği kaygısı duyulmaksızın, bir gecede kurulan, liseden bozma üniversitelerle amaçlanan; sermayenin dolaşım ve büyüme hızına eş hızda büyüyen yedek sanayi ordusunu okumuş işsizlerle büyümektir.

Küreselleşen dünyada sermayenin akışkanlığını kolaylaştırıcı yasalarla bir yandan hukuksal gerekçeler hazırlanırken bir yandan da ürünün piyasa değeri rekabet koşullarına uyacak şekilde standardize edilmeye çalışılır. Sanayide ISO 9000/9001 gibi kalite sistemleriyle üretilen ürüne bir piyasa değeri belirlenirken, kapitalist sistemde metalaşan eğitime de bir standardizasyon mekanizması dayatılır : Akreditasyon. Akreditasyonla sözde standardize edilmiş eğitimin ürünü (çıkıtsı) mühendisin küresel piyasa değeri artırılabilir mi?

Küreselleşmenin etkisi altında yaşayan insanlara en fazla dayatılan ürün ise internettir. Bilginin serbest dolaşımı ve bilgiye ulaşma özgürlüğünü kazandırdığı söylenen internetin yararlarının, ağ sahiplerinin yönlendirdiği ağların ucundan fiber optik kablolarla birbirine bağlanmış, zirve ve bireysel kurtuluş tutkularıyla üyüştürülmüş ağlar arasında, cansızlaştırılmış, yalnızlaştırılmış, hücreleştirilmiş bireyler topluluğuna verdiği zararlar kıyaslanamayacağı açıktır. İletişimdeki bu gelişkin teknolojinin ve kolaylıkların kullanımında ne yazık ki diğer teknolojilerde olduğu gibi toplumun ihtiyaçları değil, kar yasaları hüküm sürmektedir.

Günümüzde bizler TMMOB Makina Mühendisleri Odası Öğrenci Üyeleri olarak, yaşadığımız tüm olumsuzlukları ve anti demokratik uygulamaların ortadan kalkması mücade-

lesinde,

Taleplerimiz:

Tüm öğretim kurumlarında ve üniversitelerde eğitim-öğretim ve sosyal haklar parasız olmalı; özel üniversitelerle, dersanelerle, bölgesel, ulusal, sınıfsal ve cinsiyete dayalı ayrımlarla derinleştirilmeye çalışılan fırsat eşitsizliği uygulamalarına son verilmelidir.

Plansız – programsız, oy kaygısıyla açılan üniversiteler iyileştirilmeli, bu üniversitelerin mezunlarına iş olanakları sağlanmalıdır.

Küreselleşme doğrultusunda ülkenin ucuz emek ve hammadde sömürüsüne izin verilmemeli, bu yönde hazırlanan yasalar ve yapılan anlaşmalar iptal edilmelidir. Yeniden yapılandırmaya tabi tutulan üniversitelerde özelleştirme vb. uygulamalara son verilmelidir. Özel üniversiteler ve vakıf üniversiteleri kapatılmalıdır.

Özgür düşünce ve yaratma ortamının oluşturulması için eğitimde, araştırma ve incelemelerde bilimsellik dışında hiçbir kaygının olmayacağı bir çalışma ortamı sağlanmalı, emperyalist tekellerin yararına değil halkın yararına bilim üretilmelidir.

YÖK kaldırılmalı; üniversitelerde söz ve karar hakkı üniversitelerin üç ana unsuru olan öğretim üyeleri, üniversite emekçileri ve öğrencilerde olmalıdır. Bu bileşenlerin örgütlenme haklarını kısıtlayan her türlü engeller ortadan kaldırılmalıdır.

Mühendislik ve mimarlıkla ilgili yüksek öğrenimin planlanmasında, -yeni fakülte ve bölümlerinin açılması, eğitim programlarının oluşturulmasında- TMMOB'nin görüşü, öneri ve onayı alınmalıdır.

Yabancı dille eğitim sistemi kaldırılmalı ve herkese ana dilinde eğitim hakkı verilmelidir. Yabancı dil öğreniminin daha uygun koşullar yaratılarak geliştirilmesi sağlanmalıdır.

Biz TMMOB Makina Mühendisleri Odası Öğrenci Üyeleri olarak, üniversitelerde, ülkede ve dünyada varolan güncel ve toplumsal sorunları ve bu sorunların üniversitelinin kendi yaşam alanına yansımalarını kendi özgün bakış açımızla yorumlamaktayız. Ve biz öğrencilerin oluşturduğu komisyonlarımız öz yönetim ilkesiyle ve gönüllülük temelinde çalışma yürütmekteyiz. Üniversitelerde demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi veren tüm muhalif öğrencilerle birlikte karşı duruşu yaratmayı hedefleyen bir mücadele içinde olacağız.

Bizler Özerk-Demokratik –Bilimsel Üniversite mücadelesi için üniversitelerin tüm bileşenlerini ve ilgili kurum ve kuruluşları ortak hareket etmeye davet ediyoruz. Bu ışıkla TMMOB MMO Öğrenci Üyeleri olarak, bu Kurultayın sonuçlarının geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması amacıyla TMMOB tarafından yapılacak mühendislik ve mimarlık öğrenci kurultayı çalışmalarına katılım ve katkıda bulunacağız ve taleplerimizin takipçisi olacağız.

21 Şubat 2001 tarihinde, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Kaya GÜVENÇ tarafından basında çıkan eleştirilere cevap olarak yapılan açıklama aşağıdadır;

bağımsız iletişim ağı

Yeni Gündem Gazetesi yazarı Sayın Varlık Özmenek'in BİA (Bağımsız İletişim Ağı) Projesine ilişkin yazıları ve Sabah Gazetesi'nde Veli Özdemir imzalı haber üzerine, TMMOB kamuoyuna aşağıdaki açıklamayı yapmayı gerekli bulmuştur.

1- Konu, TMMOB'nin 1996-1998 yıllarını kapsayan 34. Dönem Yönetim Kurulu Çalışma Raporunda belirtildiği gibi, "Yerel Medya Potansiyelinin Örgütlenme Gerekliliği, Olanakları ve Demokrasi Mücadelesine Olası Etkileri" adlı raporla gündeme girmiş, Yönetim Kurulu "Bilgi Tekelinin Kırılması ve Özgür Medya hedefine yönelik olarak Yerel medyanın örgütlenme olanaklarının araştırılması" konulu bu çalışmanın M.Naci Temeltaş'ın sorumluluğunda yapılmasına karar vermiştir.

2- Bu karar doğrultusunda yapılan çalışmalar Mayıs 1997 tarihinden itibaren IPS İletişim Vakfı üzerinden ve Avrupa Birliği MEDA fonundan sağlanan kaynakla sürdürülmüş ve TMMOB'nin de yürütme kurulunda temsil edildiği Bağımsız İletişim Ağına dönüşmüştür.

3- TMMOB'nin 1994-1996 (33.Dönem) Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Yavuz Önen'den alınan bilgilere göre de, "Birliğin Odalarıyla haberleşme ve iletişiminin sürekliliğinin sağlanması, ayrıca etkinliklerinin, raporlarının, açıklamalarının vb. haber ve bilgilerinin kamuoyuna ulaştırılabilmesi amacıyla yönelik 1994 yılında başlatılan çalışmalar sırasında Sayın Varlık Özmenek'in de katkıları istenmiş, Sayın Özmenek de görüş ve önerilerini yazılı olarak iletmıştır. Önerilen raporun kapsamının genişliği nedeniyle bu rapor Birlik Yönetim Kurulu'nun gündemine girmemiş, rapora dayalı herhangi bir çalışma başlatılmamış, doküman olarak hiçbir çalışmada kullanılmamış, başka hiçbir şahsa da verilmemiştir".

TMMOB, BİA Projesinin, medya tekelinin kırılması, kamu oyunun doğru, eksiksiz ve zamanında bilgilendirilmesi ve yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda gerçekleşmesi için çalışmalara katkıda bulunmaya devam edecektir.

KAMU ÇALIŞANI MÜHENDİS VE MİMARLARI YOKSULLUK SINIRI ALTINDA YAŞAMAYA MAHKUM EDEN ÜLKENİN GELECEĞİNİ GÖZDEN ÇIKARAN ANLAYIŞA “ARTIK YETER” DİYORUZ

KISA VADEDE HÜKÜMETİ, YETKİ YASASINI GERÇEKÇİ KULLANMAYA VE KAMU ÇALIŞANI MÜHENDİS VE MİMARLARIN ÜCRETLERİNİ İNSANCA YAŞANACAK BİR DÜZEYE ÇIKARTMAYA ÇAĞIRIYORUZ.

Ülkemizde yıllardır uygulanan yeni liberal ekonomik ve sosyal politikaların çalışanlar üzerindeki tahribatının en somut göstergelerinden birisi de,kamu çalışanlarının gerçek ücretlerinin %80 oranında azalmasıdır. Hükümet'in Aralık 1999'dan bu yana İMF ile sürdürdüğü İstikrar Programı'nın çöküşünün faturası yine tarımda sanayide,kamu sektöründe çalışanlara kesilmiştir. Bu ekonomik kötüye gidişten en fazla etkilenenlerin başında da Kamu Çalışanı Mühendis, Mimar ve Şehir plancıları gelmektedir.Aralık 2000 de dört kişilik ailenin asgari geçim ücreti 600 milyon Türk lirası olarak açıklanmışken bugün kamu çalışanı mühendis ve mimarlar aylık 350 milyon Türk lirası maaşa mahkum edilmiştir.Şubat 2001 de yapılan ve tüm halkı bir gecede % 40 fakirleşen devaluasyondan elbette kamu çalışanı mühendisler ve mimarlar da nasiplerini aldılar.

Ülkemizin imarında,sanayileşmesinde en büyük yatırımların sorumluluklarını üstlenen,onları planlayıp,,projelendirip,üretim,denetleyip,trilyonlar tutarında hak edişlere imza atan kamu çalışanı mühendis ve mimarlarımızın artık dayanacak gücü kalmamıştır.

22 mart 2001 de süresi dolacak olan 22 Mart 2000 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan 4615 sayılı memurlar,ve diğer kamu görevlileri hakkındaki bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına dair yetki kanunu ile hükümete verilen KHK çıkarma yetkisi,çalışanların,insan onuruna yaraşır yaşam

düzeyini sağlayacak ve eşit işe eşit ücret ilkesini gözetecek şekilde uygulanmalıdır.

Kamuda farklı kurumlarda çalışan mühendis ve mimarlar ile aynı kurumlarda farklı statüde çalışan diğer personel arasında mühendis ve mimarlar aleyhine

%300 lere varan ücret farklılıkları giderilerek,mühendis ve mimarların ücretleri,üretim katıldıkları süreçlerdeki konularına , sorumluluklarına ve eğitim düzeylerine uygun bir yere getirilmelidir.

Bu çerçevede,öncelikle:

1* Bugün bir çok meslek grubuna (Askeri Personel,Hakim ve Savcılar;Mülki-İdari personel vb.) ödenen tazminatlar benzeri düzenlemeler ile MÜHENDİSLİK-MİMARLIK TAZMİNATI adı altında,mühendis ve mimarlara da ödenmelidir.

2*Teknik Hizmetler sınıfı kapsamında ödenen Özel Hizmet Tazminatları,en az iki katı oranında arttırılmalıdır.

3*Halen uygulanmakta olan ek göstergeler 1nci derecede görev yapan mühendis ve mimarlar için en az 11000 olmak üzere yeniden düzenlenmelidir.

YOLSUZLUĞA DEĞİL; ÜRETENE, ÜRETİME VE YATIRIMA KAYNAK İSTİYORUZ.

EMEK PLATFORMU EMEK POLİTİKALARI SEMPOZYUMU PROGRAMI

24 MART 2001, CUMARTESİ

Açılış 09:30

Emek Platformu Dönem Sözcüsünün Açış Konuşması

I. Oturum: 10:00 – 12:00

Türkiye Ekonomik Bunalıma Mahkum mu?

Oturum Başkanı: Bayram Meral, TÜRK-İŞ Genel Başkanı
Nazif Ekzen, Türkiye’de İstikrar ve Yapısal Uyum Programları

Prof. Dr. Erinç Yeldan, Sermaye Hareketleri ve Kriz
SORULAR - YANITLAR

Oturum Başkanı: Salim Uslu, HAK-İŞ Genel Başkanı
Prof. Dr. Oktar Türel, Para, Finansal Yapı ve Mali İlişkiler
Dr. Galip Yalman, Krizin Sorumlusu Devlet mi?

SORULAR - YANITLAR

ARA (12:00 – 13:30)

II. Oturum: 13:30 – 16:00

Emek Yanlısı Kurumsal Politikalar

Oturum Başkanı: Süleyman Çelebi, DİSK Genel Başkanı
Prof. Dr. Alpaslan Işıklı, Küresel Saldırı Karşısında Ulusal Devlet ve Sendikalar

Doç. Dr. Hayri Kozanoğlu, İstikrar ve Yapısal Uyum Programlarının Emekçilere Etkileri

Doç. Dr. Cem Somel, Küreselleşen Dünyada Kalkınma Stratejisi Nasıl Olmalı?

SORULAR – YANITLAR

Oturum Başkanı: Sami Evren, KESK Genel Başkanı
Prof. Dr. Oğuz Oyan / Yrd. Doç. Dr. Aziz Konukman, Kimin İçin Bütçe

Prof. Dr. Sinan Sönmez, Özelleştirme ve Yapısal Uyum
SORULAR - YANITLAR

ARA 16:00 – 16:15

III. Oturum: 16:15 – 18:15

Kalkınma ve Sosyal Adalet

Oturum Başkanı: Resul Akay, Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı

Prof. Dr. Ahmet Gökçen, Uluslararası Finans Kuruluşlarının Gelişmekte Olan Ülkelerin Kalkınma Politikalarına Etkileri

Prof. Dr. Yusuf Tuna, Kalkınma Politikalarında Kaynak Arayışı

SORULAR - YANITLAR

Oturum Başkanı: Fatih Uğurlu, Memur-Sen Genel Başkanı
Prof. Dr. Yakup Kepenek, İstihdam ve İşsizlik

Prof. Dr. Oğuz Oyan, Tarım Politikaları ve Dışa Bağımlılık
SORULAR - YANITLAR

1. GÜNÜN KAPANIŞI

25 MART 2001, PAZAR

IV Oturum: 10:00 – 14:00

